

TAMME VAN DAMME

Blijspel in 3 bedrijven
door

KARL WAUTERS

Dit werk mag slechts worden opgevoerd na voorafgaande schriftelijke toestemming van AUTEURSBUREAU ALMO bvba waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

Jan Van Rijswijcklaan 282 B – 2020 ANTWERPEN

Tel: 03/260.68.16-17 Fax: 03/216.95.32 E-mail: bestellingen@almo.be

TAMME VAN DAMME

BLIJSPEL IN 3 BEDRIJVEN GESCHREVEN DOOR: KARL WAUTERS

5 DAMES – 4 HEREN – 2 FIGURANTEN

met:	Harry Van Damme (45 jaar – lamme goedzak maar onhandig.)	
	Olga De Mol (40 jaar – Streng type.)	zijn vrouw
	Diane De Mol (38 jaar – Rustig type.)	zijn schoonzuster
	Marina Van Damme (20 jaar – Net haar moeder.)	zijn dochter
	Johnny (25 jaar – Brave maar geheimzinnige jongen.)	haar nieuwe vriend
	Willy (45 jaar – Rustige maar rare man. Spreekt AN)	manager
	Betty (35 jaar – Vriendelijk maar laat niet met haar lachen. Spreekt AN)	detective
	Wendy (30 jaar – Dame van plezier uit Antwerpen.)	escort dame
	Wang (35 jaar – Chinees typetje.)	hulpmagazijnier
	Rob	Gangster (fig.)
	Ronny	Gangster (fig.)

Korte inhoud:

Na de dood van haar vader runt Olga De Mol met harde hand supermarkt Oldi. Niets of niemand ontsnapt aan haar aandacht. En zeker niet haar man Harry Van Damme. Wat die allemaal mee maakt! Men zou zeggen dat die onder de sloef ligt maar dat is te zacht uitgedrukt. Alleen dochter Marina kan niets verkeerd doen bij haar moeder. Maar ja, die heeft dan ook hetzelfde karakter. En zij zet haar vader en nieuwe vriend Johnny dan ook volledig naar haar hand. Werken en werken, dat is het enige waar Harry en het personeel mogen aan denken. Er mag niets verkeerd lopen. Maar dat is vlugger gezegd dan gedaan met zo'n handige Harry in huis.

En als er dan nog een diefstal en even later een moord wordt gepleegd, is het helemaal om zeep.

Decor:

Cour Fond: Gangdeur.
Midden Fond: Buffetkast.
Jardin Fond: Bureaukasten – Kluis
Cour Centrum: Keukendeur.
Midden Centrum: Volledige eetkamer met stoelen.
Jardin Centrum: Bureau met 2 bureaustoelen.
Cour Front: Grote zetel en salontafeltje
Jardin Front: Winkeldeur.

Bedrijf 1: Maandagmorgen

(Als het doek opengaat, komt Harry op via de gangdeur. Hij heeft een stofzuiger bij.)

Harry: O, hier is niemand. Zoveel te beter, dan heb ik geen gezaag rond mijn hoofd. (Zet stofzuiger neer.) Ik zal eerst maar eens gaan zien naar het prikbord wat ik vandaag moet doen. (Gaat naar het bord.) Wat nu! Er hangt geen briefje. Dat is ook de eerste keer. Wat nu gedaan!

(Op dat ogenblik komt Olga op via de winkeldeur.)

Olga: Ah, je bent wakker. Het zou gaan tijd worden. Het weekend is voorbij of ben je dat vergeten.

Harry: Nee, sjoeke. Maar zo laat is het nu toch niet. Het is nog maar 8 uur.

Olga: En dan? Ik ben al van 6 uur wakker en voor mij is het toch ook weekend geweest.

Harry: Ja, sjoeke.

Olga: En sta daar zo niet te staan en begin te werken, verdomme.

Harry: Wat moet ik eigenlijk doen vandaag? Je hebt geen briefje geschreven.

Olga: Weet je dat nu nog niet? Wat voor een stom kien ben jij eigenlijk?

Harry: Dat weet ik niet sjoeke, maar ik denk dat ik moet stofzuigen vandaag.

Olga: Nee. Stofzuigen is op donderdag. Vandaag moet je gaan winkelen in de supermarkt.

Harry: Ja sjoeke. (Hij gaat naar Olga die ondertussen aan het bureau is gaan zitten.) Dag sjoeke. (Hij wil haar kussen.)

Olga: Zeg, geen flauwe kul. Daar hebben we geen tijd voor. Maak maar dat je weg bent. (Harry af via de winkeldeur.) Personeel van tegenwoordig. Niks kan je er mee aanvangen. (De telefoon gaat.) Hallo, met Olga De Mol. (Stilte.) Hoe, je bent ziek? (Stilte.) Blijf dan thuis van dat feest. Dan word je niet ziek. (Stilte) Luister, Joris. Ik ben uwe commentaar beu. Als je hier binnen de 10

minuten niet bent dan krijg je uwe C4. Is dat goed begrepen?
(Stilte.) Niks te maren. Salut. (Ze legt de telefoon neer.) Wat denkt die wel, dat er met mij te spotten valt. (Olga staat recht en gaat richting winkeldeur. Harry komt terug op.) Wel, wat is er? Waar zijn uw boodschappen?

Harry: Ik kom eigenlijk vragen wat ik moet gaan kopen.

Olga: Hoe, gaan kopen? Wij moeten toch in onze eigen winkel niet betalen.

Harry: Dat weet ik. Maar in den Aldi moeten we toch betalen.

Olga: Watte! In den Aldi! Wat moet jij in den Aldi gaan doen? Is mijne winkel niet goed genoeg soms.

Harry: Dat is het niet. Maar daar hebben ze van die goede wafels en...

Olga: En als je nu niet ophoudt dan zal ik u eens een wafel in uw gezicht geven!

Harry: Ja, sjoeke.

Olga: Ik zal direct een briefje schrijven. Ga ondertussen maar wat stofzuigen.

Harry: Stofzuigen? Het is toch geen donderdag vandaag.

Olga: (Wijst naar de stofzuiger.) Hoor ik u nog?

Harry: Nee, sjoeke.

(Harry gaat naar de stofzuiger en Olga gaat af via de winkeldeur)

Amaai, ze is buiten. Het zal alweer een plezante dag worden.

(Hij begint te stofzuigen. Enkele ogenblikken later komt Marina op via de gangdeur. Ze gaat naar de stofzuiger en zet die af. Ze heeft duidelijk nog geen zin voor op te staan)

Marina: Pa, maak nu eens zoveel lawaai niet zo vroeg op de morgen.

Harry: Zonder lawaai te maken kan je niet stofzuigen, dat weet jij toch ook.

Marina: Ja, maar kun je niet stofzuigen op een ander tijdstip?

Harry: Nee.

Marina: En waarom niet?

Harry: Omdat ik dat van ons ma moet doen.

Marina: Ons ma heeft hier niets te zeggen.

Harry: Zeg ze dat zelf.

Marina: Ah ja, dat is waar ook. Gij durft tegen haar niets zeggen. Gij ligt hier onder de sloef.

Harry: Zeg, kan je niet wat vriendelijker zijn?

Marina: Nee, toch niet tegen u. Weet je wat? Stop met stofzuigen of ik vertel ons ma dat je 1 keer per week ga biljarten. Begrepen?

Harry: Ja, Marina.

(Marina gaat richting keukendeur.)

Marina: Toch plezant hè, als iedereen luistert naar u.

(Marina af via keukendeur.)

Harry: Verdomme! Die wordt nog erger dan haar moeder.

(Harry begint de stofzuiger op te ruimen en Olga komt terug binnen.)

Olga: Wat is er? Heb je al gedaan?

Harry: Euh. (Stilte.)
 Olga: Wel?
 Harry: Ja, het was niet hard vuil.
 Olga: Dan zullen we dat eens controleren.
 (Olga gaat naar de mat en voelt met haar vinger er over.)
 Wat zeg je? Niet vuil. En wat is dat hier dan?
 (Olga toont haar vinger aan Harry.)
 Harry: (Voorzichtig.) Daar zal ik over gezien hebben. Denk ik.
 Olga: Ah, je denkt het. (Bevel.) Begin maar terug opnieuw.
 Harry: Ja, sjoeke.
 (Olga af via gangdeur. Harry steekt de stekker van de stofzuiger terug in het stopcontact.)
 Harry: Ik word hier nog onnozel.
 (Hij begint terug te stofzuigen. Enkele ogenblikken later komt Marina terug binnen. Ze heeft een fles sterke drank bij.)
 Marina: (Roept.) Pa!
 (Harry zet de stofzuiger af.)
 Harry: Ja?
 Marina: Je leert het niet hé? Wat heb ik u juist gevraagd?
 Harry: (Voorzichtig.) Om niet meer te stofzuigen.
 Marina: En wat ben je nu aan het doen?
 Harry: (Voorzichtig.) Aan het stofzuigen.
 Marina: Wel dan! Zou je dan niet stoppen?
 Harry: Ja, Marina.
 Marina: Goed. Heel goed. Je leert het nog.
 (Marina wil afgaan via de gangdeur.)
 Harry: (Vlug.) Maar gij zit altijd aan de sterke drank en dat mag ook niet.
 Ik zal dat ook eens zeggen tegen ons ma.
 Marina: (Draait zich om.) Ons ma gelooft u toch niet. En daarbij, denk aan uwe biljart. (Ze drinkt aan haar fles en gaat af via gangdeur.)
 Harry: Ik word hier nog echt onnozel. Ah nee, dat kan niet. Dat ben ik al.
 (De winkeldeur gaat open en Diane komt binnen.)
 Diane: Goedemorgen, Harry.
 Harry: Ik zal maar ja zeggen, zeker.
 Diane: Amaai, gij hebt precies al veel meegemaakt vandaag.
 Harry: Ja, het is weer erg. Je zal dat wel merken als uw teergeliefde zuster tevoorschijn komt. Maar het is niet alleen Olga. Ons Marina heeft ook al haar zeg komen doen.
 Diane: Je zal er iets op moeten vinden Harry of het wordt erger met de dag.
 Harry: (Hij gaat naar Diane.) Ik weet het. Maar ik heb niet genoeg haar op mijn tanden. Soms wil ik iets tegen Olga zeggen maar dan komt dat woord sjoeke er weer uit.
 (Olga komt op via de gangdeur.)
 Olga: Wel, wordt er hier niet meer gewerkt?
 Diane: Ik ben hier pas.

Olga: En dan? Als je ooit mede-eigenaar wil worden van dit bedrijf dan ga je het toch anders moeten aanpakken.

Diane: Waarom? Gij wilt mij toch niet als mede-eigenaar.

Olga: Dat is waar. Ik wil de macht voor mij alleen. Maar ik zal wel moeten. Het is de wil van onze pa dat je 5 jaar na zijn dood mede-eigenaar wordt. Ik snap nog altijd niet waarom hij zoiets onnozel in zijn testament schreef.

Diane: Ja, grote zus. Had hij maar geen testament gemaakt hé. Dan had je het bedrijf voor jou alleen.

Olga : Maar zover is het nog niet, Diane. Voorlopig is het wel voor mij alleen. Dus maak maar dat je aan het werk bent.
(Diane gaat achter het bureau zitten.)

Diane: Ok, baas. De computer staat al op.

Olga: Laat die nog maar eventjes af. Je mag eerst een C4 invullen. Ik heb Joris Verhagen ontslagen.

Diane: Joris? Onze beste magazijnier? Waarom?

Olga: Omdat hij ziek gebeld heeft.

Diane: Maar Olga, zo een goede kracht. Dat kan je toch niet menen.

Olga: Een goede kracht wordt niet ziek. Een goede kracht komt werken.

Harry: Maar allee, dat is de eerste keer in 10 jaar tijd dat hij ziek is. Daarvoor zet je toch niemand op straat.

Olga: Van Damme! Bemoei u er niet mee of je krijgt ook uwe C4.

Harry: Ja, sjoeke.

Olga: En ik wil er niets meer over horen. En zeg tegen Wang dat hij vanaf nu de leiding heeft over het magazijn.
(Olga af via keuken.)

Diane: Je had gelijk. Het is inderdaad weer erg vandaag.

Olga: Zou die nu zelf weten dat ze zo een tang is?

Diane: Vraag het eens.

Harry: Ja, den 30ste februari zal ik het eens vragen.

Diane: (Haalt een C4 tevoorschijn.) Dan zal ik de papieren voor Joris maar invullen. Ik heb toch geen andere keuze.

Harry: En ik zal de stofzuiger maar wegzetten. Nu heb ik de kans. De bazen zijn hier niet.
(Harry gaat af via de gangdeur. Olga komt uit de keuken. Zij is kwaad.)

Olga: Waar zit dat mislukt kiekeken van een Van Damme?

Diane: Bedoel je Harry, jouw lieve man?

Olga: Gij weet goed genoeg wie ik bedoel. Ken jij soms een ander mislukt kiekeken? Hij is weer vergeten verse koffie te zetten.

Diane: Hij is de gangdeur ingegaan, maar kan jij geen koffie zetten?

Olga: Een zakenvrouw hoeft zoiets niet te doen.
(Olga zet zich aan het bureel en neemt de telefoon.)
Dag Brenda, het is Olga hier. Ik heb een personeelslid nodig.
(Stilte.) Ja, ik weet het dat ik nogal dikwijls bel. Maar tegenwoordig personeel houden is geen lachertje. (Stilte.) Een magazijnier.

Leeftijd speelt geen rol. (Stilte.) Dat wil lukken. Zeg maar dat hij direct komt. (Stilte.) Ok, bedankt Brenda. Tot ziens.
(Zij legt de telefoon neer.) En nu zal ik beneden het werk eens gaan regelen. Als ik terug ben moet de koffie klaar zijn, dus haal Harry.

Diane: Ok, commandant. (Diane af via gangdeur en Olga af winkeldeur. Johnny en Marina komen op via de gangdeur.)

Marina: Wat een geluk, er is niemand.

Johnny: Waarom? Mag niemand mij hier zien?

Marina: Het is beter van niet. Ons ma houdt niet zo van rockers met lange haren. (Ze gaat naar de buffetkast en haalt er een fles drank uit en drinkt ervan.) Amaai, ik heb dorst.

Johnny: Nadorst zeker, van gisteren.

Marina: Tegen niemand zeggen dat ik hier drank heb staan, hé.

Johnny: (Steekt een sigaret op.) Ik zie hier niemand, dan kan ik moeilijk iets zeggen. Maar nu ter zake. Waar is dat vele geld nu waar je van spreekt.

Marina: In de kluis hé, manneke..

Johnny: Doe ze dan maar open.

Marina: Nee, nee, niet zo vlug. We moeten het slim aan boord leggen. Ik bedenk wel een plan.

Johnny: Hoe dat?

Marina: Daar moet ik nog over nadenken.

Johnny: We kunnen het toch stelen?

Marina: Ik moet hier niet stelen.

Johnny: Ja, dat is waar. Jij krijgt hier alles wat je wil.
Zeg tussen haakjes. Is er hier geen asbak?

Marina: Doe dat maar op de grond. Onze pa zal het wel opkuisen. Dat is hier toch de meid in huis.

Johnny: En hoelang gaat dat nog duren voor je je plan hebt bedacht.?

Marina: Binnen een uurtje weet ik veel meer. Kom, we gaan nu drank uit de winkel halen.

Johnny: Ok, we zijn weg.
(Olga komt binnen via de winkeldeur.)

Olga: (Tegen Johnny.) O, Je bent hier al. Zo vlug had ik je niet verwacht. Marina, bedankt dat je even bij deze mijnheer wou blijven. Je mag nu gaan.

Marina: Maar ma, waar heb je het ...

Olga: (Vlug.) Liefje, alsjeblieft, ik heb werk te doen.

Marina: Maar ...

Olga: (Streng.) Vooruit.

(Olga wijst naar de deur. Marina af via winkeldeur. Olga gaat zitten achter haar bureau. Johnny wil ook gaan zitten.)

Blijf maar staan. Ons personeel heeft geen tijd om te gaan zitten.
Hoe is je naam?

Johnny: Johnny. Maar ...

Olga: (Vlug) Heb je al in een supermarkt gewerkt?

Johnny: Nee, maar...

Olga: (Vlug) Dat is niet erg. Mijn medewerkers zullen u wel een goede opleiding geven. Maar er is wel iets waar ik niet tegen kan. Kom volg mij. (Ze neemt een schaar uit haar bureau en gaat naar de eetkamer.) Ga hier op een stoel zitten.

Johnny: Waarom? Ben je iets van plan?

Olga: Johnny, je mag nooit een meerdere tegenspreken. Blijf nu stil zitten op die stoel dan kan ik je haar korter knippen want ik haat lang haar.
(Olga begint de haren van Johnny te knippen.)

Johnny: Ah, je doet me pijn.

Olga: Dat had je dan moeten weten voor je naar hier kwam. In een winkel wordt niet gewerkt met lange haren.

Johnny: Maar ik kom hier niet werken.

Olga: Nu moet je niet van gedachten veranderen. Brenda heeft je naar hier gestuurd om te werken en je zult werken.

Johnny: Maar ik ken geen Brenda!

Olga: En als je nu niet ophoudt dan krijg je nog een slag in je gezicht. Is dat begrepen?

Johnny: (Stil) Ja.

Olga: Harder spreken. Ik versta je niet.

Johnny: (Luid) Ja!

Olga: En met twee woorden spreken!

Johnny: (Luid) Ja! Ja!

Olga: (Kwaad) Ja mevrouw! Moet je zeggen!

Johnny: (Luid) Ja mevrouw! Moet je zeggen!
(Olga stopt met knippen.)

Olga: (Kwaad) Vooruit, maak dat je weg bent. Ga eerst naar de kapper om alles bij te knippen en binnen een uur word je in het magazijn verwacht.

Johnny: Ja, mevrouw.
(Johnny staat recht en loopt naar de winkel deur en verdwijnt.
Harry en Diane komen op via gangdeur.)

Harry: Heb jij geroepen, sjoeke?

Olga: Waar is de koffie? Op dit tijdstip van de dag heb ik normaal al 2 kopjes gedronken en waarom vandaag niet Van Damme?

Harry: Ik denk dat ik het vergeten ben, sjoeke.

Olga: Denk je het of ben je zeker?

Diane: Olga, kun je nu niet ophouden met zo onnozel te doen.

Olga: Oh, jij noemt dat onnozel. Moet het personeel soms over mij de baas spelen?

Diane: Harry is toch geen personeel. Dat is je man. Is het niet waar, Harry?

Harry: Ja, sjoeke. (Vlug) Euh, ik bedoel, ja Diane.

Olga: Ok. Dan zal ik mijn koffie vandaag voor een maal zelf maken. En ondertussen Van Damme, mag jij hier alles opruimen. Is dat begrepen?

Harry: Ja, sjoeke.
(Olga af via keuken.)
En toch komt er een dag dat ik de baas speel over haar.

Diane: Harry?

Harry: Ja?

Diane: Wordt toch wakker.

Harry: Hoe, ik ben toch wakker.

Diane: Niet waar. Je zegt dat je de baas gaat spelen over Olga en eerlijk gezegd, zie ik niet hoe je dat zal klaarspelen.

Harry: Ik ook niet. Ik moet alleen blijven hopen. Allee, ik zal maar beginnen met op te ruimen.
(Kijkt om zich heen.)
Wat ligt hier nu allemaal. Haar!

Diane: Van wie zou dat zijn?

Harry: Ik weet het niet. Maar wat ik wel weet is dat die persoon ons Olga van hare beste kant gezien heeft. En het zal niet meegevallen zijn.

Diane: Dat denk ik ook niet.
(Diane gaat aan het bureel zitten en begint te schrijven. Harry af via gangdeur. Enkele ogenblikken later komen Wang en Willy binnen. Willy heeft een bos bloemen bij.)

Wang: Oh, is mevrouw De Mol niet hiel?

Diane: Nee, Waarom?

Wang: Deze meneel moet haal hebben.

Willy: Goedemorgen mevrouw. Ik ben zo blij dat ik u mag ontmoeten. Mag ik u dit boeketje aanbieden?

Diane: Euh, dank u. Maar wat komt u eigenlijk doen? Hebt u een afspraak gemaakt.

Willy: Ik moest direct naar hier komen zei men aan de telefoon.

Diane: Excuseer, dan zal u met mijn zuster gebeld hebben.

Willy: Uw zuster?

Diane: Ja, ons Olga. Zij is de baas hier. Ze zal zodadelijk wel komen.

Willy: Geen probleem.

Diane: Misschien kan je dan ginder in de zetel even wachten.

Willy: Met veel plezier. Dank u. (Willy gaat in de zetel zitten.)

Diane: Wang, ik moet van ons Olga zeggen dat je vanaf nu de leiding hebt in het magazijn.

Wang: Leiding? Waar Jolis zijn?

Diane: Die werkt hier niet meer.

Wang: En ik nu baas zijn? Dan opslag klijgen.
(Op dat ogenblik komt Olga op via de keuken.)

Diane: Olga, Er is hier bezoek voor u.

Willy: Ja, we hebben telefonisch contact gehad.

Olga: Oh ja? Wat kan ik dan voor u doen?

Willy: Ik zal beginnen met mij even voor te stellen. Mijn naam is Pauwels en ik ...

Olga: (Vlug) Wat? Pauwels?

Willy: Inderdaad. Ik heb een bos bloemen meegebracht. U weet, de eerste indrukken zijn meestal de beste.

Olga: Dank u wel. Dat had u echt niet moeten doen. Kom, dan zal ik u een rondleiding geven in onze winkel.

Willy: Dat is vlug. Moeten we eerst geen papieren invullen?

Olga: Papieren invullen? Waar is dat voor nodig. U bent precies een grapjas, mijnheer Pauwels.

Willy: Zeg maar gerust Willy. De mijnheer is thuis gebleven.

Olga: Willy? Ik dacht dat uw naam Wilfried was.

Willy: Dat mag u ook zeggen. Willy en Wilfried. Het is toch bijna het zelfde.

Olga: Ok, Wilfried, dan zijn we weg. (Tot Wang) En wat sta jij hier nog te doen? Kom maar mee. (Tot Diane) En zet jij even die bloemen in een vaas.
(Olga, Wang en Willy af via de winkel deur.)

Diane: En jij dit en jij dat. Madam roept en het personeel moet springen maar ze zal niet blijven lachen.
(Diane neemt de bloemen en gaat er mee naar de keuken. Harry komt op via de gangdeur. Hij heeft een borstel en een blik bij. Hij kijkt om zich heen.)

Harry: Zo heb ik het graag. Niemand te zien. Dan kan ik rustig werken.
(Harry kuist het haar op.) Nu ben ik toch benieuwd wie die sukkelaar is die hier zijn pluimen heeft achter gelaten.
(De telefoon gaat.) Telefoon! (Stilte) Ik zal zelf maar opnemen. Er is hier toch niemand te zien. (Gaaf naar het bureau en neemt telefoon op.) Hallo, met supermarkt Oldi. (Stilte) Dag mijnheer Pauwels, wat kan ik voor u doen? (Stilte) Een afspraak? En met wie? (Stilte) Mevrouw De Mol is op dit ogenblik niet aanwezig. Kan ik soms een boodschap overmaken? (Stilte) Dat is geen probleem, mijnheer Pauwels. Dan zetten wij gewoon de afspraak naar een latere datum. Welke dag had u graag gehad? (Stilte) Volgende week vrijdag. Dat komt in orde. (Stilte) Ja, nog een goedendag, mijnheer Pauwels. (Legt telefoon neer en neemt een agenda) Ik zal het maar in de agenda schrijven. Want als ik het Olga vertel dan is ze dat toch direct vergeten en dan krijg ik de schuld weer. Eigenlijk heeft die toch geluk dat ze mij heeft want anders liep dat hier dikwijls in het honderd.
(Marina komt binnen via de winkel deur.)

Marina: (Streng) Pa, wat doe jij daar achter het bureel?

Harry: Er was telefoon en ik heb opgepakt.

Marina: Dat mag jij niet doen. Een telefoon aannemen mag enkel gebeuren door mensen met volle verstand en je moet eerlijk zijn pa, daar hoor jij niet bij.

Harry: Dan had ik hem moeten laten bellen?

Marina: Da's zeker. Wie weet wat voor onzin heb je weer uitgehaald.

Harry: Ik heb geen onzin uitgehaald. Waarom ben je eigenlijk altijd zo streng voor mij. Ik ben voor jou toch altijd een brave vader geweest.

Marina: Braaf wel, maar te lomp om helpen te donderen. En daarom is het voor jou verboden om achter het bureel te komen. Begrepen?

Harry: Ja, het is al goed. Want als ik mijn mond open trek dan ga je het toch tegen ons ma vertellen.
(Harry komt achter het bureel vandaan.)

Marina: (Glimlachend) Wij verstaan elkaar. Zeg, tussen haakjes, ik heb geld nodig.

Harry: Wie heeft dat niet nodig? Toch iedereen.

Marina: Ik bedoel veel geld. 25.000 euro.

Harry: Ja, dat klinkt veel. Maar hoeveel, dat weet ik niet.

Marina: Ik had niet anders verwacht dan dat je dat niet wist. 25.000 euro, dat is het zelfde als 1.008.498fr.

Harry: (Luid) Wat! Zoveel geld. Wat ga je daar mee doen en waar ga je dat halen?

Marina: Jij moet me dat bezorgen en wat ik daar mee ga doen, gaat je niks aan.

Harry: Je wilt toch niet dat ik dat geld uit de kluis ga halen?

Marina: Inderdaad, je bent precies iets slimmer dan ik dacht.

Harry: Kijk, je kan me veel laten doen maar als je denkt dat ik voor u de kluis ga leeg maken, dan ben je aan het verkeerde adres.

Marina: Ik denk dat ons ma niet gelukkig zou zijn als ze vernam dat haar man enkele jaren geleden een scheve schaats gereden heeft.

Harry: (Ongeloof) Wat zeg jij daar? Een scheve schaats gereden. Ik weet van niets.

Marina: Ja, ik weet het. Jij zou nooit zoiets doen.

Harry: En ons ma zou dat ook niet geloven.

Marina: Ook niet als ik het zou vertellen?

Harry: Maar, dat is echte chantage.

Marina: (Koel) Ik weet het. Wel? Krijg ik geld?

Harry: Het is al goed! Wat moet ik doen?

Marina: Simpel. Haal het geld uit de kluis.

Harry: Watte!! En hoe moet ik dat doen? Ik heb geen sleutel.

Marina: Dat moet je hem stelen van ons ma.

Harry: Dat meen je niet.

Marina: Luister pa, hoe je het doet, dat zijn uw zaken.

Harry: En als het mij niet lukt?

Marina: Hoe noemde ze ook al weer jouw blonde vriendinnetje?

Harry: Het is al goed. Je krijgt je zin.

Marina : Prima, pa. (Glunderen) Wij worden nog de beste maatjes.
(Diane komt op via de keuken. Ze heeft een vaas met bloemen bij.)
Amaai, tante, bloemen gekregen van een geheime aanbieder?

Diane: Was het maar waar. Die zijn voor ons Olga.

Marina: Ons ma?

Harry: Olga? Van wie heeft zij die gekregen?

Marina: Zoiets mag je toch niet vragen, pa. Daar heb jij toch geen zaken mee.

Harry: Nee? Wel, ik weet niet of je het weet maar toevallig is Olga mijn vrouw.

Marina: Op papier misschien wel maar in de praktijk is daar toch weinig van te merken.

Diane: Marina! Zo mag je niet praten tegen je vader. Ons Olga heeft die bloemen gekregen van Wilfried Pauwels.

Harry: Dat kan niet.

Diane: Hoe, dat kan niet. Waarom niet?

Harry: Omdat ik daarjuist nog gebeld heb met Wilfried Pauwels.

Diane: Niet waar, Harry. Ons Olga is op dit ogenblik in de winkel een rondleiding aan het geven aan Wilfried Pauwels.

Harry: Dat kan niet. Dat is onmogelijk. Ik weet toch met wie ik gebeld heb zeker.

Marina: Nee pa, jij weet dat niet. Want uw geheugen is een zift. Jij kan niets onthouden. Ga maar in de keuken een beetje opruimen.

Diane: Ja Harry, nu moet ik Marina toch gelijk geven, want ik heb die Pauwels persoonlijk gezien.

Harry: Het is al goed. Ik ben hier weg. Ik kan hier toch geen gelijk krijgen. (Harry af naar de keuken.)

Marina: Bedankt, tante. Ik wist niet dat je mij ooit eens zou gelijk geven.

Diane: Juist is juist, Marina. Maar toch vind ik dat je een beetje te streng bent voor jouw vader.

Marina: Dat is zijn eigen schuld. Hij moet maar wat meer man worden en geen schotelvod blijven.
(De winkeldeur gaat open en Johnny komt binnen. Hij heeft zeer korte haren.)
Johnny, wat is er met u gebeurd?

Johnny: Ik ben het monster van Loch Ness tegen gekomen.

Marina: Het monster van Loch Ness?

Johnny: Ja! Uw moeder!

Diane: En ze had een schaar bij zeker?

Johnny: Een grote.

Marina: En waarom deed ze dat?

Johnny: Omdat ze dacht dat ik werk kwam zoeken.

Marina: Hoe komt ze daarbij?

Johnny: Weet ik veel. Ze zei dat er een zekere Brenda getelefoneerd had.

Diane: Brenda? Dat is de dame van het interim bureel. Dus jij komt hier werken?

Marina: Maar nee, tante, Johnny is mijn nieuwe verloofde.

Diane: Heb je dat dan niet tegen ons Olga verteld?

Johnny: Geprobeerd, geprobeerd, maar de schaar was vlugger. Ja Marina, als dat mijn schoonmoeder moet worden dan ben ik nog niet aan de nieuw patatten. (Aardappelen)

Marina: Ach, zo slecht is ons moeder nog niet. Maar je moet ze wel weten aan te pakken.

Johnny: En jij kan dat?

Marina: Inderdaad, en onze pa niet.

Diane: Dat is duidelijk. Ik zal eens gaan kijken wat hij in de keuken aan het presteren is.
(Diane af keuken.)

Marina: Eigenlijk is het niet slecht dat je er zo bij loopt en dat je hier werkt. Nu kan je ongestoord drank stelen voor mij.
(Marina gaat naar de buffetkast en haalt er een fles drank uit en begint er van te drinken.)

Johnny: Drink maar niet te veel dat is niet gezond.

Marina: (Streng) Ik drink wanneer ik wil, waar ik wil en zoveel ik wil en daar heb jij niets over te zeggen. Verstaan?

Johnny: Ja, Ja, het is al goed. Jij bent de baas.

Marina: Zo mag ik het horen.
(Ze drinkt nog eens en zet daarna de fles terug.)

Johnny: En wat zijn de plannen?

Marina: Ga naar mijn moeder en vraag wat je moet doen. En hou je voorlopig stil. Eerst moet onze pa nog een werkje opknappen.

Johnny: Wat moet hij doen?

Marina: Geld uit de kluis halen voor mij.

Johnny: Amaai, de sukkelaar. Maar waarom is dat eigenlijk allemaal nodig? Vraag toch gewoon geld aan je moeder. Jij krijgt toch alles wat je vraagt.

Marina: Nee, dat doe ik niet. Ze mag niet achterdochtig worden.

Johnny: Dat je drinkt? Of wat? Uw ma zal het vroeg of laat toch te weten komen en wat dan?

Marina: Dat zijn dan mijn zorgen en ga nu want ons ma mag ons niet samen zien.
(Johnny af via de winkel deur en Marina gaat nog maar eens naar de buffetkast en neemt de fles drank. Harry komt binnen via de keuken.)

Harry: Ben je nu weer aan het drinken?

Marina: (Streng) Pa, hou je bek dicht.

Harry: Het is al goed, ik zeg niets meer. En ik zal maar doen alsof ik niets gezien heb zeker.

Marina: Pa, binnen de 12 uur wil ik het geld.

Harry: Zo vlug? Dat kan ik niet.

Marina: Hoe heette je minnares weer? Mieke?

Harry: Maar ik heb nooit een minnares gehad, verdomme.

Marina: Mieke met het blonde haar. De vlam van onze pa. Ons ma zal niet gelukkig zijn als ze dit verneemt.

Harry: Het is al goed. Binnen de 12 uur heb ik je geld.

Marina: Pa, je bent een schat.
(Ze geeft hem een zoen op de wang en verdwijnt via de gang deur.)

Harry: Chantage is het. (Diane komt op.) Er is geen ander woord voor.
Diane: Waar is er geen ander woord voor?
Harry: Ach niets. Ons Marina had haar kuur weer.
Diane: Ja, schoonbroer. Je hebt het niet gemakkelijk met je vrouw en je dochter.
Harry: Maar wat doe ik eraan? Kan jij me niet helpen om Olga te laten zien dat ik een echte vent en geen serreplantje ben.
Diane: Ik zal er eens over nadenken.
(Diane gaat achter het bureel zitten. Wang komt op via de winkel deur. Hij heeft een zeer klein schilderij bij.)
Wang: Hally, Ik vool u bij dit schildelij.
Harry: Wat moet ik daarmee doen? Ik heb geen schilderij gevraagd.
Diane: En ik ook niet.
Wang: Mevlouw De Mol gegeven dit aan mij. Zij gezegd: mijnheel hally, schildelij hangen aan muul op.
Diane: Ben je zeker dat Harry dat moet doen?
Wang: Zo Zekel als dat viel en dlie, elgens lond de acht is.
Diane: Ja, Harry. Haal maar vlug een hamer en een nagel.
Wang: Nee, nee, niet hamel. Wij bool machine hebben nodig.
Harry: Wat zeg je, een boormachine voor zo een klein schilderijtje!
Wang: Het niet stevig kan genoeg zijn. Nee, nee, boolmachine, boolmachine.
Diane: Ben jij zeker dat Harry met een boormachine kan werken?
Harry: Zeg, wie denk jij wel dat ik ben. Binnen de minuut is dat schilderij opgehangen.
Diane: Ik ken uw minuten, die duren soms uren.
Harry: Wat wil je daar mee zeggen?
Diane: Vorige week heb jij toch iets gemaakt in de badkamer.
Harry: Heeft ons Olga weer niet kunnen zwijgen?
Wang: Ik ook weet. Jij hangen schap in badkamel. Viel uul elaan gewelkt.
Harry: Ja, ik moet toegeven dat het niet zo vlot ging. Maar het resultaat was er.
Diane: Ja, ja, alleen hing het een beetje scheef en viel er alles af.
(Olga komt op via de winkel deur)
Olga: Wat is er? Wordt er hier niet meer gewerkt?
Wang: Ja, ja mevlouw. Ik ben al weg. Ik haal mijn welkgelief.
(Diane gaat achter het bureau zitten.)
Olga: En gij Van Damme? Geen werk?
Harry: Jawel, sjoeke, maar ik weet niet waar ik dit moet ophangen.
(Olga wijst de plaats aan. Dit is boven de buffetkast.)
Olga: Hier Van Damme en geen millimeter naar links of naar rechts.
Begrepen?
Diane: Ja, sjoeke.
(Olga en Harry kijken naar Diane.)
Harry: Waarom zeg jij dat nu?
Olga: Ja, waarom?
Diane: Ik wil uwe man gewoon voor zijn. Da's al.

Olga: Ik duld geen commentaar en ik wil dat iedereen aan het werk gaat. Diane, ik ben voor de rest van de dag afwezig. Hou jij een oogje in het zeil.

Diane: Ik zal het proberen maar ik heb het nogal druk.

Harry: Wil ik alles in het oog houden?

Olga: Jij!!! Jij kan jezelf nog niet in het oog houden. Nietsnut!!!
(Olga gaat af via winkeldeur.)

Harry: Verdomme! Tang!

Diane: Ik heb een idee!

Harry: Ja, ik ook. Een geniaal plan zelfs.

Diane: Dan moet ik u niet helpen?

Harry: Nee, want ik wil bewijzen dat ik ook iets alleen kan. Het moet gedaan zijn om met mij de zot te houden.

Diane: (Gaat tot bij Harry.) Je maakt mij wel nieuwsgierig.

Harry: Ja?

Diane: Ja, ik ben het niet gewoon dat jij een geniaal plan hebt. Daar heb je zeker lang over nagedacht?

Harry: Bijlange niet. Zo hard moet je daar niet over nadenken.

Diane: Dan had je dat toch al veel eerder kunnen doen?

Harry: Allee, rapper gaat dat toch niet.

Diane: Nee! Hoe oud ben jij?

Harry: Wat heeft dat er nu mee te maken?

Diane: Veel.

Harry: 45

Diane: Awel, en hoe lang ben je getrouwd?

Harry: 20 jaar. Dat weet je toch. Ons Marina is een ongelukske.

Diane: 45 jaar en 20 jaar getrouwd en nu pas een geniaal idee. Proficiat.
(Wang komt op via de winkeldeur met werkgerief)

Harry: Ik weet niet wat je wil zeggen, maar nu pas stelt er zich een probleem, dus nu pas moet ik het oplossen.

Wang: Goed gesproken, Hally. Plecies, Jean Luc De Haene.

Diane: Ik wil alleen maar duidelijk maken dat het erg is. Altijd onder de sloef liggen van je vrouw en er nu pas iets aan doen.

Harry: Wat heeft dat schilderij nu te maken met een sloef.

Wang: Niks. Ik hamel hebben bij om te kloppen en niet sloef.

Diane: Zeg, wordt toch eens wakker. Ik heb het niet over dat schilderij maar over ons Olga.

Wang: Daal kun je ook mee kloppen.

Harry: Mijne euro valt.
(Wang kijkt om zich heen)

Wang: Ik toch niets liggen zien.

Harry: Ja, hoe ik dat met ons Olga moet oplossen dat weet ik niet. Ik zou nog niet eens weten hoe dat ik er moet aan beginnen.

Wang: (Neemt een boormachine in zijn hand) Maal ik wel, boel in plies steken en LLL LLL LLL. (Doet geluid na)

Diane: Waarom nodig je haar niet uit op een intiem etentje?

Harry: Ja, dat is een goed idee. Ik zal voor haar koken.

Diane: (vlug) Nee, nee, vooral niet doen of je moest op voorhand boterhammen maken voor het geval dat het eu eu

Harry: Mislukt!! Zeg het maar, uwe mond zal niet scheuren.

Wang: Wij klein bool hebben nodig.

Diane: Weet je wat je doet? Je laat een traiteur komen en maakt er een gezellige avond van.

Harry: Daar kan wat inzitten. Olga houdt van etentjes.

Wang: Ik niet vinden goed idee.

Harry: A nee, en wat weet jij daarvan?

Wang: Toch maal nemen glote bool.

Harry: Maar zwijg nu toch eens over die boor.

Wang: Idee niet goed zijn. Mevlouw jaloels maken met andere vluw.

Diane: Maar, dat is het Harry. Wang heeft gelijk.
Als Olga ziet dat je in het gezelschap bent van een andere vrouw, dan wordt ze misschien jaloers.

Harry: Ja, ja, ik ken dat. Met de nadruk op misschien!

Diane: Maar nee, Luister: Je organiseert een intiem avondje met een andere vrouw. Olga komt erop uit en dan....

Harry: (Invallen) ... Dan kan ik mijn koffers pakken, een stamp onder mijn, ge weet wel, en buiten..

Diane: Ja, eigenlijk heb je gelijk. (Stilte) Zeg maar, wacht eens. Als je nu eens vertelt dat er een oude schoolvriendin op bezoek komt en dat je met jullie drieën eens gezellig wil tafelen. Ik ben zeker dat ons Olga daar voor te vinden is. Wat denk je?

Harry: Allee, ik zal het eens proberen. Maar waar vind ik een school vriendin?

Wang: Ik vliendin hebben. Zal el eens met bellen. Vliendin glaag met mannen eten en dlinken.

Diane: Heel goed van u Wang.

Harry: Denken jullie nu echt dat zo een etentje Olga en mij terug dichter bij elkaar brengt.

Diane: Natuurlijk. Je moet haar laten voelen dat je nog van haar houdt en tegen die vriendin moet je niets dan goed over ons Olga vertellen. Ik ben zeker dat als ons plan lukt Olga terug de Olga wordt die je hebt leren kennen.

Wang: De hevige hitsige.
(Diane en Harry kijken naar elkaar en dan naar Wang.)
Van hollen zeggen. Van hollen zeggen.

Harry: Ok, ik doe het. Bel jij naar je vriendin, Wang? Woont die eigenlijk ver van hier?

Wang: In Antwelpen. Elgens aan een plein. Ik elvool zolgen dat ze molgenavond om 8 uul hiel is.

Harry: Amaai, ik ben nu al zenuwachtig.

Wang: Dat is elg. En het schildelij moet nog hangen omhoog.

Diane: Ja, begin er al maar aan. Ons Olga moest eens onverwachts terug komen.
(Diane gaat aan haar bureel zitten.)

Harry: Ik zal dat eens vlug in orde brengen.
(Tijdens de volgende scène wordt het duidelijk een knotsgekke bedoening. Harry gaat op een stoel staan en Wang geeft de boormachine aan.)
(Harry boort een gaatje.)
Voilà. Simpel, de juiste man op

Diane: (Invallen) Niet de juiste plaats.
Harry: Wat bedoel je? Hoe kan jij dat nu zien van daar?
Diane: Kijk eens goed?
Harry: (Kijkt) Ja, je hebt gelijk. Wang geef de boor nog eens.
Wang: Ikke denken gij glotel boor nodig.
Harry: Misschien wel. Ok, geef er maar een.
Diane: Amaai, zie ze daar bezig. Sus en Klus.
Harry: Lach maar. Maar ik moet het hier toch maar weer doen.
Wang: En ik ook.
(Harry boort terug een gat.)

Harry: Ok, en nu een vijs en een plug.
Wang: (Geeft vijs en plug.) Alstublieft.
Harry: Wat is dat?
Wang: Vijs en plug.
Harry: Kijk eens naar dat gat?
Wang: Schoon.
Harry: Nee, Wang. Niet schoon. Het gat is te groot voor die vijs en die plug.

Wang: Ik iets halen om vullen op het gat.
Harry: Dat zal wel het beste zijn want als ons Olga dat moest zien, wat zou ze dan zeggen?

Wang: Ook schoon gat.
Diane: Tot zover dames en heren, de eerste aflevering van Sus en Klus.
(Johnny komt op via de winkeldeur met een fles sterke drank.)

Johnny: (Verwonderd) Oh, hier is volk.
Diane, Had je dan iemand anders verwacht?
Johnny: Marina. (Ze kijken hem aan.) Ik ben Johnny, haar nieuwe vriend.
Harry: En waarom heb je ons Marina nodig?
Johnny: Wel eu eu, ik wil iets vragen aan haar.
Diane : En wij iets aan u.
Harry: Ja?
Wang: Wat?
Diane: Kan jij dat schilderij niet ophangen? Harry heeft het eens geprobeerd maar het is niet echt gelukt.

Harry: Ja, steekt het maar op mij. Maar deze keer is het Wang zijn schuld. Hij nam een veel te grote boor.

Wang: Boor, Boor. Jij boorde toch met de boor.
Harry, Ja maar jij stak ze in het machien.
Wang: Ikke hiel weg. Ikke altijd alles gedaan heb. Nog een goede dag.
(Wang haastig af via winkeldeur.)

Johnny: Kom, ik pak wel over.

(Gaat op een stoel staan.)
 Een hamer en nagel en de karwei is direct opgelost

Harry: Allee, bedankt dat je wil helpen.
 (Harry geeft Johnny zijn werkgerief. En deze begint te werken.)
 Ik zal voor u in de keuken eens iets halen om te drinken.

Johnny: Dank u. Dat laat ik zeker niet schieten.
 (Harry af via keuken.)

Diane: Hoelang ken jij Marina al?

Johnny: Nog maar enkele weken. We zijn elkaar tegengekomen in een café'. Waarom?

Diane: Oh, niets. Ik vroeg het mij alleen maar af.

Johnny: Je moet geen schrik hebben. Ik zal goed voor haar zorgen. Let op mijn woorden.
 (Olga en Willy op via de winkeldeur.)

Olga: Hela, wat ben je daar aan het doen? En waarom sta je op mijn mooie stoel?

Johnny: Ik ben het schilderij aan het juist hangen. Harry en Wang hebben er een knoeiboel van gemaakt.

Olga: Dat kan ik best geloven. Harry maakt hier van alles een knoeiboel. Diane, mijnheer Pauwels zou eens graag onze brandkast willen zien.

Johnny: Waarom?

Olga: Wat heb jij daarmee te maken?

Johnny: Niets, maar het is toch ongewoon dat een wildvreemde een brandkast wil zien.

Olga: Nu moet je eens goed luisteren...

Willy: (Invallen) Laat maar Mevrouw. Aan personeel moet je zoveel tijd niet verspillen

Olga: Dat is waar. (Tot Johnny.) Maak dat je weg bent. Jou spreek ik nog wel.

Johnny: Goed, maar 1 goede raad. Wees voorzichtig.
 (Johnny af via winkeldeur.)

Olga: Zodus Wilfried, jij wil ook zo een nieuw model van brandkast in je winkel plaatsen.

Wily: Natuurlijk, maar eerst wil ik wel eens zien hoe die er van binnen uit zien. En hoe het systeem werkt.

Olga: Ja natuurlijk. Ons Diane en ik hebben elk een sleutel en wij kennen beide de code.

Willy: Interessant.

Olga: Wel Diane, waar wacht je nog op. Begin de kluis maar open te doen.
 (Diane en Olga doen de kluis open.)

Willy: Oh, ik ben iets vergeten, Zou ik eens naar huis mogen bellen?

Olga: Doe maar. (Olga wijst naar de telefoon.)
 (Wily neemt de hoorn van het toestel en draait een nummer.)

Willy: Hallo schat, ik ben het, het is maar om te zeggen dat **alles in orde** is. Daaag. (De woorden alles in orde luider zeggen. Legt telefoon neer.)

Olga: Zo, dat is weeral gedaan. Is er nog iets dat ik moet weten?

Willy: Het magazijn misschien?

Willy: Ok.
(Olga en Willy af via winkeldeur. Harry op van uit de keuken met een drankje.)

Harry: Hier ben ik er mee. Maar waar is hij nu?

Diane: Iedereen is hier weg, maar dat is goed dat je hier bent want ik moet in het archief iets gaan opzoeken. Hou jij alles in het oog?

Harry: Ok.
(Diane af via winkeldeur. Harry krijgt de brandkast in het oog.)
Ze staat open. Nu heb ik kans om geld te pakken. Wat zou ik doen?
(Opeens gaat de winkeldeur open en Rob en Ronny, 2 gemaskerde mannen, stormen naar binnen.)

Rob: Handen omhoog.

Ronny: Of hij schiet.
(Harry schrikt hevig en steekt zijn handen omhoog maar tot schouderhoogte.)

Harry: Niet schieten, niet schieten, ik zal alles doen wat dat jullie zeggen.

Ronny: Hij zei omhoog!!
(Nu steekt Harry zijn handen in de lucht.)

Harry: Ja,ja, het is al goed. (Kijkt naar de brandkast.) Zeg kijk eens, ik heb de brandkast al open gezet. Goed van mij he?

Rob: Zwijgen.
(Ronny gaat naar Harry toe en deze gaat lopen richting de tafel.)

Harry: Zeg, niks doen. Ik werk toch mee. Je moet nu eerlijk zijn, dat is nu toch gemakkelijk werken voor jullie. Als je vlug bent dan kan je voor de middag nog een andere winkel plunderen.

Rob: Pak hem vast.
(Rob neemt een grote zak en neemt het geld uit de kluis. Ronny loopt achter Harry aan om hem te pakken. Beide lopen rond de tafel.)

Harry: Dat is hier niet meer plezant. En moe dat je daar van wordt van rond die tafel te lopen.

Ronny: Sta stil.

Harry: Als je me met rust laat, dan stop ik. Ah ja, voor dat ik het vergeet . Zouden jullie misschien €25.000 hier kunnen laten. Ik heb het aan iemand beloofd. Meer moet ik niet hebben. Neem de rest maar mee. Jullie moeten ook jullie boterham verdienen. Het leven is al zwaar genoeg.

Ronny: Zwijg.

Harry: Maar,ik ben toch vriendelijk.
(Ondertussen heeft Rob de kluis leeg gehaald en gaat Ronny helpen om Harry te pakken.)

Zeg, dat is vals spelen. Jullie zijn met twee en ik alleen. Dat is niet eerlijk.

(Rob en Ronny lopen nu beide achter Harry aan.)

(Zingend) Pak me dan als je kan. (2x)

(Al snel begrijpen de gangsters dat ze zo Harry niet zullen kunnen pakken en Rob gaat in de andere richting lopen. Al snel hebben ze Harry.)

Rob: Nu zwijgen.

Harry: Ik zal mijn best doen maar kan niets beloven.

Ronny: Vastbinden.

(Rob knikt en haalt uit een tas 2 touwen en plakband.)

Harry: Mannekes, dat is toch niet nodig. Dat is tijdverspilling. Denk toch aan dat geld dat op jullie ligt wachten in de andere winkels.

(Rob plakt een stuk plakband op de mond van Harry. Ondertussen heeft Ronny een stoel genomen en wordt Harry op de stoel geduwd en vast gemaakt aan Handen en voeten.)

Mmmmm. (5x)

(Rob en Ronny verdwijnen via de winkeldeur. Even later komt Marina op via de gangdeur kijkt rond en gaat tot bij Harry.)

Marina: Amaai pa, dat heb jij nu goed gedaan.

Harry: Mmmmm. (3x)

Marina: Wat zeg je? Ach, zwijg maar want als je je mond open trekt komt er toch niets zinnigs uit. Geef me liever het geld.

Harry: Mmmmm. (3x)

Marina: Ja, je hebt gelijk. Als je vast gebonden bent dan kan je het geld niet geven. (stilte) Maar, wie heeft je vast gebonden? En waar is het geld?

Harry: Mmmmm. (2x)

Marina: Ik weet het al. Je hebt kennis gemaakt met Johnny mijn nieuwe vriend en die heeft het geld nu.

Harry: (Schudt nee.) Mmmmm. (2x)

Marina: Dank u pa, (Geeft hem een zoen op de wang) Je hebt het echt goed gedaan. Als ik het niet beter wist dan zou ik denken dat je echt was overvallen. (Marina gaat af via de winkeldeur.)

Harry: Mmmmm. (2x)

(Een ogenblik later komen Olga en Willy binnen.)

Olga: Wat is hier gebeurd?

Harry: Mmmmm. (2x)

(Olga gaat naar Harry)

Olga: Wel Van Damme, uitleg graag!!

Harry: Mmmmm.(2x)

(Olga maakt de plakband los)

Ik ben overvallen.

Olga: Dat zie ik ook wel, maar hoe en door wie?

Harry: Dat weet ik niet.

Olga: Jij weet nooit van iets. En heb je je verdedigd of was je daar te laf voor?

Harry: Nee,nee sjoeke. Ik heb gevochten tegen die mannen. Met 4 waren ze. Ik heb een paar bloedneuzen geslagen maar uiteindelijk heb ik me moeten overgeven.
(Olga plakt de plakband terug over zijn mond)
Mmmmm.

Olga: Wat moet ik nu doen? De politie bellen?

Willy: Nee, niet de politie bellen. Dat zou alleen maar paniek veroorzaken bij het personeel.

Olga: Wat moet ik dan doen? Een winkel detective inschakelen.

Willy: Dat is ook niet nodig mevrouw. Als je wil kan ik dat voor u wel doen.

Olga: Nee, dat wil ik niet. Jij bent mijn gast.
(Olga gaat het bureel. Willy volgt haar.)
In mijn persoonlijke telefoongids vind ik wel iemand. (Zoekt) Hier, gevonden. (Neemt telefoon en draait een nummer) Hallo, ben ik bij detective bureel "Crimineel"? (Stilte) Goedemorgen, u spreekt met Mevrouw Olga De Mol, zaakvoerster van supermarkt "Oldi". (Stilte) Wel, zopas werd mijn brandkast leeg gehaald en nu had ik graag een beroep gedaan op jullie om dit te onderzoeken en op te lossen. (Stilte) Jullie gaan een onopvallende persoon sturen. Goed. (Stilte) En wanneer mag ik iemand verwachten? (stilte) Morgenavond om 8 uur. Dat is in orde. Ah ja, mijn adres! (Stilte) Wat zegt u? (Stilte) U weet mijn adres al.(Stilte) Ok dan, tot morgen.
(Olga haakt in.)

Willy: Dus morgenavond komt er iemand als ik het goed begrepen heb?

Olga: Ja, om 8 uur.

Willy: Ik zal in elk geval ook helpen en alles in de gaten houden.

Olga: Dat is heel goed van u Wilfried. Willen we nu nog eens naar de beenhouwerij gaan kijken?

Willy: Dat is een zeer goed idee.
(Olga en Willy af via winkeldeur.)

Harry: Mmmmm. (3x)
(Diane op via winkeldeur.)

Diane: Amaai, ons Olga is niet meer weg te slagen van die Pauwels. (Kijkt rond) Wat is hier gebeurd? (Ziet Harry en gaat naar hem toe.)
Harry, wat is er mee u gebeurd? (Neemt de plakband weg.)

Harry: Wat denk je? Overvallen en de kluis is helemaal leeg gemaakt.

Diane: Wat erg.

Harry: En ons Marina denkt dat Johnny het gedaan heeft. Maar dat is niet waar.

Diane: Ik heb ook nieuws.

Harry: Zo erg als dit zal het toch niet zijn.

Diane: Dat weet ik niet. Er is een lijk ontdekt in het kleine straatje hiernaast.

Harry: Een lijk!! En weten ze wie?

Diane: Ja.
Harry: Wel?
(Plots gaat het licht uit en doek dicht.)

EINDE

Bedrijf 2: Dinsdagavond

(Als het doek opengaat zit Diane aan het bureel. Ze is aan het telefoneren. Harry komt op via de keukendeur.)

Diane: Wel ja, we zullen het zo doen. Ok, in orde. Daaag.

Harry: Amaai Diane, jij moet ook altijd werken, he?

Diane: Ik moet wel. Ons Olga laat mij niet gerust. Ze geeft mij maar werk en nog eens werk. Maar voor vandaag is het gedaan. Ik stop ermee.

Harry: Dat is goed, dan kan je me helpen.

Diane: Helpen? Met wat?

Harry: Met koken. Ik heb geen enkele traiteur kunnen vinden. Dus moet ik zelf iets verzinnen.

Diane: En aan wat had je gedacht?

Harry: Ik weet het niet, maar ik heb naar Wang gebeld en die ging in zijn kookboek kijken en dan naar hier komen.

Diane: Dan zal het zeker een Chinees gerecht worden.

Harry: Normaal wel, maar dat is niet erg want Olga eet graag Chinees.

Diane: Wat zei ze toen je haar vroeg voor vanavond?

Harry: Ik heb haar nog niets gevraagd. En om eerlijk te zijn...

Diane: Durf je niet goed.

Harry: Hoe weet jij dat?

Diane: Ik zal u een beetje kennen, zeker. Maar je zult het wel moeten zeggen want het is al bijna 8 uur en dan komt de vriendin van Wang. Maar nu ben ik weg. Ons Olga is in de winkel. Als je wil, roep ik haar.

Harry: Ja, doe maar. (Vlug) Nee, wacht. Ik moet me eerst nog een beetje concentreren. Ik zal haar zelf wel roepen.

Diane: Zoals je wil. Daag, en veel plezier.

(Diane wil afgaan via de winkeldeur maar op dat ogenblik komt Olga binnen.)

Olga: Wel Diane, je hebt uw jas aan. Wat is de reden.

Diane: Ik stop met werken en ga naar huis.

Olga: Ik hoop voor u dat je niets vergeten bent of anders zwaait er wat.

Diane: Olga, wees nu toch eens redelijk. Het is al bijna 8 uur. Ik mag toch ook nog iets hebben van mijn avond?

Olga: Luister, in mijn winkel wordt er gewerkt tot alles gedaan is.

Ongeacht het uur. Is dat begrepen?

Harry: Sjoeke, ik zou u iets moeten vragen.

Olga: (Vlug) Van Damme, hou uw mond. Ik ben met Juffrouw De Mol aan het praten.

Harry: Ja, sjoeke.

Olga: Wel Diane, Is alles gedaan?

Diane: Alles wat ik vandaag moest doen, is gedaan, dus ga ik nu naar huis.

Olga: Ok, maak dan maar dat je weg bent, maar ik zal alles nakijken en pas op als er iets niet in orde is.

(Diane af via winkeldeur.)
 En wat is er nu met u! Waarvoor heb je me nodig?

Harry: Wel eu, oh niks, sjoeke. Laat maar.

Olga: Dan is het goed want ik moet u iets zeggen.

Harry: Wat?

Olga: Wel, zo dadelijk krijg ik bezoek en ik zou graag willen dat je voor wat eten zorgt voor mij en mijn gast.

Harry: Maar, nu gaat dat niet want ik krijg ook...

Olga: (Vlug) Ja, zeg het eens. Wat krijg jij ook?

Harry: Niks sjoeke. Ik zal wel voor alles zorgen.

Olga: Zo mag ik het horen.
 (Even stilte.)
 Allee, waar wacht je nog op! Je moest al lang in de keuken zijn.

Harry: Ik vlieg al, sjoeke.
 (Draait zich om en in alle hevigheid loopt hij tegen de tafel aan.)
 Amaai, dat doet pijn.

Olga: Van Damme, lomp kieken, kijk toch uit waar je loopt.

Harry: Maar daar kan ik toch niets aandoen. Ineens stond die tafel hier.

Olga: Ja, dat geloof ik direct.

Harry: Maar het is toch waar zeker.
 (Harry af via keukendeur en Olga gaat aan het bureel zitten.)

Olga: Waar heb ik dat aan verdient, zo een klungel van een man.
 (Marina komt op via de winkeldeur.)

Marina: Dag ma, is er al nieuws over de diefstal?

Olga: Nee, nog niet. Maar straks komt de detective en dan zal alles wel in een stroomversnelling geraken, zeker.

Marina: Ik ben toch benieuwd wie het zou gedaan hebben. Volgens mij is het iemand die we kennen.

Olga: Waarom zeg je dat? Heb je soms een vermoeden?

Marina: Nee, maar ik heb een voorgevoel.
 (Johnny komt op via de winkeldeur.)

Olga: Wat doe jij hier nog zo laat op de avond?

Johnny: Eu, eu, ik weet het niet. Werken zeker.

Olga: Wat was je dan aan het doen als ik vragen mag?

Johnny: Eu, wel...

Marina: Ma, laat Johnny toch met rust. Je ziet toch dat hij in de war is.

Olga: Marina, je bent nu wel mijn dochter maar dat wil nog niet zeggen dat je je mag moeien met het personeel.

Johnny: Maar ik ben toch geen ...

Marina: (vlug) Nietsnut! Natuurlijk ben je geen nietsnut. Wie zegt dat nu weer.

Olga: Ik zeg dat. En voor de laatste keer vraag ik je. Wat was je hier nog zo laat aan het doen?

Marina: Maar ma, plaag die jongen toch zo niet.

Olga: Marina, hou je ...

Johnny: Wafel.

Olga: (Samen met Marina.) Wafel?

Marina: (Samen met Olga.) Wafel?
 Johnny: Ja, ik was vergeten de wafels te tellen om morgen te bestellen.
 Marina: Maar, dat is heel goed. Zie je nu ma hoe voorbeeldig Johnny is. Zo laat op de avond nog terug naar het werk komen om alles in orde te brengen voor de dag erna.

Olga: Voor een keer is het goed maar ik wil dat je de volgende keer direct antwoordt en niet rond de pot draait. En nu ben ik weg want ik heb nog andere dingen te doen.
 (Olga staat recht en gaat af via de winkel deur.)

Marina: En, vertel het nu eens?
 Johnny: Wat?
 Marina: Ja, wat! Moet ik er soms een tekeningetje bij maken.
 Johnny: Marina, lieverd.
 Marina: (Streng) Noem me geen lieverd! Vertel me liever de waarheid!
 Johnny: Maar, ik weet niet waarover je het hebt.
 Marina: Het geld! Dat bedoel ik.
 Johnny: Maar ik weet van geen geld.
 Marina: Je weet toch dat hier de kluis is leeggeplunderd.
 Johnny: Ja, dat weet ik. Maar ik heb er niets mee te maken.
 Voor wat? (Kleine stilte) Denk jij soms dat ik er iets mee te maken heb?

Marina: Ja, want hoe verklaar je anders dat ik je sinds de overval niet meer gezien heb?
 Johnny: Dat kan ik niet zeggen. Ik moest belangrijke zaken in orde brengen.
 Marina: Zoals?
 (Harry komt op via de keukendeur. Hij heeft vaatdoek en een keuken handdoek bij.)

Marina: Pa, maak dat je terug weg bent. Johnny en ik hebben iets belangrijk te bespreken.
 Harry: Maar, dat kan niet. Ik moet voor ons ma een diner maken want ze krijgt bezoek.
 Marina: Pa, ze mag nog 100 keer bezoek krijgen. Ik wil dat je nu verdwijnt.
 Harry: Nee en nog eens nee Marina. Dit keer krijg je niet je zin.
 Marina: Harry en Mieke met het blonde haar. Mooi koppel.
 Harry: Ok, ok, ik ga al. (Stilte) Maar binnen vijf minuten ben ik terug en als je me terug stuurt dan... dan...

Marina: Ik luister.
 Harry: Awel, (Kleine stilte) Niks.
 (Harry terug af via de keukendeur)

Marina: Waar waren we gebleven?
 Johnny: Dat ik belangrijke zaken in orde moest brengen.
 Marina: Wat waren dan die belangrijke zaken?
 (Wang komt op via de winkel deur. Hij heeft een kookboek bij.)

Marina: Wat kom jij hier doen?
 Wang: Ik blengen dit boek.
 Marina: Voor wie is dat boek?

(Wang laat het boek zien.)

Wang: Vool Hally. Vool te koken.

Marina: Gaat onze pa koken?

Wang: Ja. Ja. En het gaat lekker wolden. We zullen onze botelhammen niet moeten meebleren.

Marina: Hoe komt het dat hij gaat koken? Vertel me dat eens?

Wang: El bezoek komt vool Hally.

Marina: Bezoek voor onze pa?

Wang: Eu, ik bedoel vool uw ma.

Marina: Ik snap er niets van.

Johnny: Ik ook niet.

Marina: Jij hebt niets te snappen en jij Wang, maak nu maar dat je weg bent. Ik heb met Johnny iets te bespreken onder 4 ogen.

Wang: Ondel viel ogen. Dan mijn ogen te veel zijn.

Johnny: Maar Marina, laat Wang hier toch blijven. Ik zal straks alles wel vertellen en zo belangrijk is het nu ook weer niet dat niemand het mag horen.

Marina: (Streng) Ik wil het nu horen! Wang buiten!

Wang: Ok, ik ben holdeldebolder weg.
(Wang af via winkeldeur)

Marina: Wel, ik luister. En vlug voor dat er weer iemand binnenkomt.

Johnny: Het is in orde, je wint. Ik zal het vertellen.
(Plots gaat de keukendeur open en Harry komt binnen.)

Harry: De 5 minuten zijn om.

Marina: Pa, nee.

Harry: Marina, ja.

Johnny: Marina, je pa heeft gelijk. De 5 minuten zijn om.

Marina: Heb ik je iets gevraagd?

Johnny: Nee, maar toch zeg ik het. En nu ben ik weg.

Marina: (Streng) Blijf hier! Dat is een bevel.

Johnny: Nee.
(Johnny gaat naar de winkeldeur maar deze gaat plots open en hij krijgt de deur in zijn gezicht. Wang komt op.)

Johnny: Auw, auw. Stommeling.

Wang: Solly, maal wat ik vlag wil. Ik binnen komen mag.

Harry: Natuurlijk Wang. Heb je een kookboek bij.

Wang: Natuullijk.

Johnny: Wil er nu eerst eens iemand naar mijn neus kijken. Dat doet pijn, zelle.

Marina: Het enige dat ik wil doen is nog een klop bij geven.
Kom mee, we zijn hier weg.
(Marina neemt Johnny bij de arm en sleurt hem mee naar buiten.
Beide af via winkeldeur.)

Harry: Eindelijk, ze zijn weg. Kom Wang geef het boek maar.
(Wang geeft het boek.)
De Happy Cookel van Felice. Maar dat is geen Chinees kookboek.

Wang: Ik Chinees kookboek meeblengen? Jawadde. Met alle Chinezen maal niet met den deze.

Harry: De heetste gerechten van Felice. Dat beloofd. En weet je al welk recept we gaan maken?

Wang: Ah ja, "Pikante venusschelpjes met piemelpasta".

Harry: Wat? Zeg dat nog eens?

Wang: "Pikante venusschelpjes met pie....

Harry: Ok, ok, ik weet het.! Maar waarom neem je nu zo een gerecht?

Wang: Dat naam zijn met geen L.
(Harry kijkt in het boek)
Blad vijf acht.

Harry: Bladzijde 58 wil je zeggen zeker.

Wang: Ja.

Harry: (Leest) Voor wie eens lekker vreemd wil gaan.

Wang: Waaaaaaw.

Harry: (Leest) Zorg om te beginnen voor een schapenwolletje voor de open haard, wat kaarsen, een zweem Verdi of Puccini en een fles goede rosso, een rode Italiaanse wijn.

Wang: Waaaaaaw. Waaaaaaw.

Harry: (Leest) Nu is het tijd voor het voorspel: het voorproeven. Steek je vinger even in de saus – pas op ze is heet! En laat hem aflikken.

Wang: Lekkel leikel leikel.

Harry: (Leest) Laat dan de piemeltjes goed uitdruipen in een vergiet en maak ze lekker glibberig door er wat olie overheen te druppelen.

Wang: Oe oe glibbelig.

Harry: (Leest) Doof de lichten,steek de kaarsen aan en laat je maar eens goed gaan.

Wang: Hieeee, haaaaa.

Harry: (Kijkt naar wang) Wat is er Wang? Kom je klaar?

Wang: Klaal? klaal? (ontgoochelt) nee.

Harry: Het is in elk geval een gewaagd recept. Maar allee, we doen het.

Wang: Kom aan, dan nu we gaan piemelen

Harry: Wat?

Wang: Pasta maken.
(Harry en Wang af via keuken en Marina op via winkel deur. Ze laat de deur op een kier staan. Marina gaat naar de kast en haalt er een fles sterke drank uit. Terwijl ze er van drinkt komt Willy op.)

Willy: Dorst?
(Marina schrikt en kijkt om.)

Marina: Eu, (Groen lachend) Ja, ik heb precies de deur vergeten dicht te doen.

Willy: Ik heb precies iets ontdekt dat geheim moet blijven. Maar geen nood. Ik vertel het niet verder. (Gaat naar haar) Mijn naam is naam is Willy Pauwels. Naar het schijnt manager van een winkelketen. Aangenaam.

Marina: Aangenaam. Ik ben Marina Van Damme. Mijn moeder is zaakvoerdster hier. Allee, bedankt dat je niets gaat zeggen over mijn

probleem hier. (Wijst naar de fles drank) Mijn vader dat is geen probleem want die weet het en hij zegt toch niets.

Willy: Ah, nee?

Harry: Nee, die durft dat niet. Hij is een watje.

Willy: En je moeder?

Marina: Die is veel strenger, maar tegen mij zegt die toch niets.

Willy: Maar dan is er toch geen probleem dat ze het weet?

Marina: Dat is waar. Maar toch heb ik liever dat ze het niet weet.

Willy: Van mij zal ze niets te weten komen. (Wrijft met zijn hand op haar wang) We zullen wel iets kunnen regelen zeker. Je bent een mooie vrouw, weet je dat.

Marina: Wat ben je van plan?

Willy: Niets lieve meid. (Op een andere toon) Wie denk jij dat het geld gestolen heeft.

Marina: Het geld?

Willy: Ja, het geld uit de kluis.

Marina: Waarom vraag je dat?

Willy: Om jullie te helpen natuurlijk. Ik heb dat aan je moeder beloofd. Wel?

Marina: (Wil iets zeggen maar Willy komt er tussen)

Willy: Drink eerst nog iets, dan gaat het praten wat beter. (Kust haar op de hand)

Marina: (Drinkt nog eens) Ik denk dat Johnny de dader is.

Willy: Waarom?

Marina: Omdat hij gisteren spoorloos verdwenen was.

Willy: En je weet niet waar hij naar toe was?

Marina: Nee, en het was rond het tijdstip van de diefstal.

Willy: Maar hij kan toch naar huis gegaan zijn?

Marina: Misschien wel, maar hij moest

Willy: (Met veel interesse) Hij moest wat? Kom zeg het me! Heeft hij ook iets met de moord in het kleine straatje te maken?

Marina: (Iets luider) Ik weet het niet. Hij is een lafaard en ik zal niet rusten tot ik weet wat hij met het geld gedaan heeft.

Willy: Dus, jij denkt dat hij toch het geld heeft. Goed zo.

(Olga komt op via de winkeldeur. Marina stopt ongemerkt de fles terug weg maar doet de deur niet goed dicht. Deze staat nu op een kiertje.)

Olga: Wilfried, wat een verrassing. Wat brengt u hier zo laat op de avond?

Willy: Mijn onderzoek naar de waarheid van de diefstal. En ik heb nu ook kunnen kennismaken met jouw wondermooie dochter.

Marina: Zeg, je maakt mij verlegen. Ik begin al rood te worden.

Olga: Het zou de eerste maal zijn dat jij van iets verlegen wordt.

Willy: Dat is niet erg. Met rode wangetjes zie je er nog beter uit.

Olga: Maar we kijken af he? Charmeur! Vertel liever hoever je staat met je onderzoek?

Marina: Ik heb hem juist verteld dat ik Johnny als verdachte zie.

Willy: Ja, want naar het schijnt was hij gisteren rond het tijdstip van de diefstal plots verdwenen.

Olga: Dat is interessant. Dus die Johnny komt hier werken om te kunnen stelen.

Willy: Misschien en misschien heeft hij ook iets met die moord te maken.

Olga: Over die moord heb ik ook nog wat te vertellen.

Marina: Ma, zeg nu niet dat het Johnny is he?

Willy: Hebben ze de dader gevonden?

Olga: Luister: ik ben daarjuist op het politiebureau geweest in de hoop iets meer te weten te komen over de diefstal maar er is geen enkel spoor naar de dader. Men vermoedt wel dat deze diefstal verband houdt met de moord die gepleegd werd. Er zijn vingerafdrukken gevonden op het lijk en dat wordt nu onderzocht.

Willy: Ben je zeker van die vingerafdrukken?

Olga: Ja, natuurlijk. Dat zeiden ze althans op het politiebureau. Waarom vraag je dat?

Willy: Awel, omdat dat goed nieuws is natuurlijk.

Marina: Ma, vertel verder.

Olga: Ook de naam is bekend van het slachtoffer. En verschiet nu niet. Zijn naam is Willy Pauwels.

Marina: (Kijkt naar Willy) Maar, dat is

Willy: Dezelfde naam als ik.

Olga: Inderdaad. Hoe dat het toch wil lukken he.

Willy: De wereld is klein zou ik zo zeggen.

Marina: En wat gaat er nu verder gebeuren. Hebben ze dat ook gezegd?

Olga: Ze mogen niets zeggen om het onderzoek niet te beïnvloeden.

Willy: Dus er komt geen detective naar hier?

Olga: Jawel. (Kijkt op haar horloge) Binnen enkele minuten zou er iemand moeten arriveren.
(Harry, komt op via de keukendeur. Op dat ogenblik draait Willy zich om zodat Harry zijn gezicht niet kan zien. Harry draagt borden en tassen en gaat naar de tafel. Enkele ogenblikken later komt Wang op en roept heel luid op Harry.)

Wang: Hally !!!!!
(Harry schrikt zo hard dat hij alles laat vallen.)

Harry: AAAAA, Wat is me dat verschieten. (Kijkt naar de grond. Allee, zie nu wat je gedaan hebt. (Kijkt naar wang.) En wat is er nu?

Wang: (Wang zegt niets maar kijkt richting Olga. Harry kijkt nu ook richting Olga.)

Harry: (Met een klein stemmetje) Dag sjoeke, hoe is het ermee?
(Olga gaat naar Harry.)
Ik kan er echt niets aan doen.

Wang: En ook ik niet. Ik alleen maal gelopen.

Olga: (Kwaad) Van Damme, onnozel kieken, kan jij nu niets? Jij bent de grootste nietsnut die ik ooit in mijn leven gezien heb. Ik ontsla u? Je mag morgen uwe C4 komen halen.

Harry: Maar sjoeke, ik woon hier wel he. Ik ben toch uw teergeliefde echtgenoot.

Olga: Bespaar me dat gegeven. Het ergste scharminkel dat er op de wereld rondloopt, is nog beter dan u. Maak dat je weg bent en slaap deze nacht maar in het magazijn.

Harry: Ja, sjoeke.
(Harry af winkeldeur)

Olga: En jij Wang, ruim hier alles op.

Wang: Ik dat dilect doen zal.
(Wang af keuken)

Willy: Dat was een mooi staaltje van optreden mevrouw. Zo zie ik het ook graag. Kort en krachtig.

Marina: Tegen onze pa kan je niet streng genoeg zijn.
(Wang op via keukendeur met borstel en blik)

Willy: Maar we wijken af. Mevrouw, mag ik u om een gunst vragen.

Olga: Amaai, dat klinkt ernstig.

Willy: Nee, nee, zo erg is het niet en trouwens het is allemaal voor u dat ik het vraag.

Olga: Voor mij? Wat dan?

Willy: Als die detective komt kan je me daarna vertellen wat ze gezegd heeft? Het is maar dat ik je dan ook beter kan helpen met mijn onderzoek.

Marina: Ik denk niet dat ons ma daar bezwaren tegen heeft.

Olga: Nee, helemaal niet.

Willy: Dat is heel goed. Ik ben nu weg want ik moet nog ergens zijn. Nog een leuke avond en tot ziens.

Olga: Tot ziens.

Marina: Daag.

Wang: Ik opgekuist heb, mevlouw.

Olga: Dank u Wang.
(Wang af via keuken. Ondertussen is Willy tot aan de winkeldeur gegaan en plots draait hij zich om.)

Willy: Ach ja, zou ik nog eens naar huis mogen bellen.

Olga: Geen probleem. U weet de telefoon staan.
(Willy gaat naar de telefoon.)

Willy: Hallo schat, ik ben het, het is maar om te zeggen dat ik zeker **binnen het half uur** thuis ben. Daaag. (De woorden binnen het half uur luider zeggen.) Bedankt dat ik mocht bellen.
(Willy af winkeldeur)

Olga: Toch wel een charmante man.

Marina: Misschien wel ja, maar ik vind hem toch wel eigenaardig.

Olga: Hoe bedoel je?

Marina: Ik weet het niet ma. Er is iets, ik voel het.

Olga: Is het misschien omdat die vermoorde man dezelfde naam heeft?

Marina: Misschien wel, ik weet het niet. Enfin, we zien wel. Ma, ik ben er ook mee weg.

Olga: Ja doe maar. Zo dadelijk zal die detective hier wel zijn en dan wil ik er wel alleen mee zijn.

Marina: Ok.
(Marina af winkeldeur en Olga gaat naar de keukendeur en doet die open.)

Olga: Wang !!!
(Enkele ogenblikken later verschijnt Wang.)

Wang: U geloopt mevrouw?

Olga: Zo dadelijk krijg ik bezoek en ik wil, nu Harry hier niet is dat jij iets klaar maakt om te eten.

Wang: Dat is heel goed mevrouw. Ik al bezig zijn om te kook. Maal u speciaal iets had gewenst?

Olga: Nee, dat is niet nodig. Kies zelf maar. (Wang af via keuken. Op dat ogenblik wordt er op de winkeldeur geklopt.) Oh, er klopt iemand. Dat zal de detective zijn.
(Olga gaat aan haar bureel zitten.)
Binnen.
(Wendy, een escort dame komt op. Ze draagt een zwarte lange jas. En ze heeft een draagbare cd bij.)
Dag mevrouw, wat kan ik voor je doen.

Wendy: Hallo schat, ik moest naar hier komen. Ik ben toch niet te laat he?

Olga: Nee, nee, natuurlijk niet. En ik moet zeggen als ik je zo bekijk. Je zou niet zeggen dat je een detective bent.

Wendy: (Lachend) Detective?

Olga: Ah ja, u bent hier toch voor het onderzoek?

Wendy: Onderzoek? (lachend) Ha,ha,ha. Ja, schatje, je mag het natuurlijk noemen zoals je wil. En bij wie moet ik zijn voor het onderzoek?

Olga: Bij mij.

Wendy: Oh, bij een vrouw. Mmmm, het is al lang geleden dat ik nog een vrouw gehad heb. Ik bedoel onderzocht heb.

Olga: Waar wil je de ondervraging houden.

Wendy: Dat kan overal he? Maar normaal doe ik het altijd in de slaapkamer. Lekker privé hé.

Olga: Slaapkamer? De slaapkamer is inderdaad een privé plaats. Maar ik wist niet dat dit de ideale plaats is voor een onderzoek.

Wendy: Maar natuurlijk. Daar kunnen we lekker intiem zijn. Oh, ik verlang zo naar u.
(Olga staat recht en gaat naar Wendy toe.)

Olga: Pardon?

Wendy: Ik bedoel, ik verlang zo naar mijn onderzoek.

Olga: Amaai, jij speelt je rolletje goed. Voor mijn part mag je hier het onderzoek al beginnen.

Wendy: Oh maar dat is schitterend. Weet je wat? Om in de sfeer te komen maak ik alvast wat muziek.
(Wendy zet haar cd op. We horen Britney Spears met "Hit me".
Wat nu volgt is een pikant optreden van Wendy. Wanneer deze haar zwarte jas uit doet heeft ze nog slechts sexy lingerie aan. Ze

kijkt rond en ziet de zetel staan. Ze trekt Olga er naar toe maar die voelt zich duidelijk niet gerust in de zaak. Maar vluchten kan niet meer. Langzaam maar zeker wordt zij uitgekleeft door Wendy. Regisseur en acteurs mogen zich gerust uitleven tijdens deze erotische scène.)

Wendy: (Wendy zet de muziek af) En vond je het lekker schat?

Olga: (Totaal van de kaart) Waaaw, ik ben sprakeloos.

Wendy: Wil je dat ik nog meer onderzoek? (Kust haar)

Olga: Onderzoek? Ja?

Wendy: In de slaapkamer?

Olga: Ja.

Wendy: Dan zijn we weg.

(Beide dames nemen hun kleren mee en verdwijnen via de gangdeur. Wang komt op via de keuken met borden en bestek.)

Wang: Ik tafel dek maal vool wie nu? Hally of vool mevlouw?

Ik niet weet.

(Hij dekt de tafel. Johnny komt op via winkeldeur.)

Johnny: Wang, jij moet mij helpen.

Wang: Waalom? Ik niets weet.

Johnny: Is de detective al geweest?

Wang: Ik wel denk want daal juist iemand klop gedaan heeft op de deul.

Johnny: En wie was het?

Wang: Ik niet weet. Ik telug keuken zijn gegaan.

Johnny: En wie weet dat dan wel?

Wang: Mevlouw de Mol.

Johnny: En waar is die?

Wang: Ik ook niet weet.

Johnny: Jij weet niets.

Wang: Dat waar zijn. Ik niet weet. Ik niets weet.

Johnny: Laat maar, ik zal het zelf wel uitzoeken.

(Johnny gaat terug naar de winkeldeur maar op hetzelfde ogenblik komt Harry op en Johnny krijgt de deur weer in zijn gezicht.)

Auw, mijn neus. Stommeling. Dat is de tweede maal vandaag.

Harry: Sorry he. Ik kan toch ook niet weten dat jij hier bent.

Johnny: Heb jij soms Olga of de detective gezien?

Harry: Nee en ik hoop dat ik ze niet te zien krijg.

Johnny: Heb je weer ruzie?

Harry: Wanneer niet? Maar dat gaat veranderen want zo dadelijk krijg ik bezoek van een vriendin. En wees gerust. Ik zal Olga zo jaloers maken dat ze haar mening over mij verandert. Harry wordt een echte gentlemen.

Johnny: Pas toch maar op. Wang, heb jij niets voor mijn neus te verzorgen?

Wang: Kom maal mee naal keuken. Dan ik mijn piemeltjes laten zien.

Johnny: (Gaat naar Wang.) Zeg, let wel op je woorden he.

Wang: Jij niet bang zijn. Mijn piemeltje alleen lekker walm.

Harry: Dat is waar Johnny. En proef er maar eens van. Als ze mals zijn laat maar iets weten.

Johnny: Jullie zijn walgelijk. (Tegen Wang) En blijf van mijn lijf hé.

Wang: Ik niet komen aan lijf. Kom maal.
(Wang en Johnny af keuken.)

Harry: En dan nu mij concentreren op mijn zogezegde vriendin.
Laat je maar eens goed gaan heeft Wang gezegd. Awel, hij zal gelijk krijgen.
(Harry ziet plots dat de buffetkast op een kiertje staat) Oei, die kast staat open . Ik zal ze maar dicht doen zeker voor dat mijne kapitein het ziet. (Kijkt in de kast.) Amaai, Martini! Hoe komt die hier? Eigenlijk is dat toch lang geleden dat ik dat nog gedronken heb. (Hij schenkt zichzelf een martini in.)
Olga zou het moeten zien. De muren zouden weer daveren. Ik vraag me trouwens af waar ze nu weer uithangt. Waarschijnlijk is ze weer inspectie aan het doen.
(Harry drinkt van zijn martini en op dat ogenblik komt Wang op via de keuken.)

Wang: (Roepen) Hally !!!
(Harry verslikt zich)

Harry: Wang, amaai jij doet me verschieten. Wat is er?

Wang: Ik goed idee hebben..

Harry: Welk idee?

Wang: Mijn vriendin houden van stoele en hevige mannen.

Harry: Dus zo iemand als ik.

Wang: Goe gedacht is veel waalt Hally.

Harry: Wat moet ik doen?

Wang: Mijn vriendin dillect vast pakken en kussen.

Harry: Dat durf ik niet.

Wang: Hally, als dan uw vluow binnenkomt dan ...

Harry: Is het direct koekenbak. Nee, ons plan was een gewoon etentje en niets anders.

Wang: Veltluow op mij. Alles in olde komen. Alleen jij nu nog blilletje opzetten en velvolmen van stem. Jij hebben moet zwaal stem.

Harry: (Even nadenken.) Maar pas op als het fout gaat hoor. Ik zal eens proberen met die stem. (Met zware stem) Hello, baby.
(Plots wordt er geklopt op de deur. Wang geeft Harry een Brilletje) Dat ze zijn. Hally, komaan he. Geef maal katoen.
(Wang af via keuken en Harry gaat richting de winkel deur.)

Harry: (Hij zet het brilletje van Wang op en roept) Binnen.
(Betty, een privé detective komt op. Ze draagt een lange zwarte jas. En ze heeft een klein zwart handtasje bij.)

Betty: Dag mijnheer, is het hier dat ik moet zijn voor mijn onderzoek.

Harry: (Harry kijkt haar betoverend aan.) Waaw, ja, jij mag mij hier ter plaatse uitkleden.

Betty: Een beetje serieus blijven he, mijnheer. We moeten eerst wat praten en dan zie ik wel of ik u moet aftasten.

Harry: (Tegen zichzelf) Die vriendin van Wang is gewoon super. Heeft hij niet gezegd dat ik zelf moet aanvallen. (Begint zijn hemd los te knopen.) Willen we dat praten maar overslagen Juffrouw?

Betty: Mijnheer, dat praten hoort er nu eenmaal bij. En de naam is niet juffrouw, maar Betty.

Harry: Wat een sexy naam. (Gaaf dichter naar haar) Big Brother is watching you.

Betty: Mijnheer, hou op. Ga daar op een stoel zitten. Dan beginnen we.

Harry: Eerst wil ik je kussen. Ik ben zo hevig.
(Harry wil Betty kussen maar deze geeft hem een slag in zijn gezicht.)
Amaai, jij houdt van SM.

Betty: Mijnheer, als je niet ophoudt, neem ik je mee naar het politiebureau. Ik heb de indruk dat je nog niet weet dat ik een privé detective ben die naar hier moest komen voor een onderzoek.

Harry: Mijn lieve Betty, je hoeft voor mij niets verborgen te houden. Wang heeft alles uitgelegd en wij gaan ons vanavond eens goed laten gaan en zo maken we Olga lekker jaloers.

Betty: Luister, ga zitten op een stoel en dit is de laatste waarschuwing.

Harry: Ik durf wedden, mijn hete stoeipoes dat je onder die lange jas sexy lingerie aan hebt. Oh, ik zou dat zo graag uit doen.
(Harry wil Betty vastpakken maar Betty pakt Harry vast en met een judogreep smijt ze hem op de grond.)

Betty: Wie niet horen wil moet voelen.

Harry: Ah, jij doet mij pijn. Jij bent wel een harde hé!

Betty: En mijnheer, Gaan we nu eindelijk starten met het onderzoek of wil je nog eens kennismaken met een andere judogreep.

Harry: Nee, maar je verstaat het niet. Jij en ik moeten gewoon ons Olga jaloers maken. En dat moet jij doen door een echte onvervalste hete hoer te spelen.

Betty: (Geeft Harry een klap in zijn gezicht) En nu meekomen naar het bureau. Steek uw 2 handen uit.

Harry: Zeg, dat doe pijn zelle. En waarom moet ik mijn handen uit steken?

Betty: Om handboeien aan te doen. En zwijg. Mijn geduld is op. Ik neem u mee naar het kantoor.

Harry: (Begint het te snappen) Meenemen, kantoor, handboeien? (Stilte)
Zeg maar jij bent een echte detective. Jij bent helemaal niet de vriendin van Wang.

Betty: Mijnheer, ik weet niet over wie of wat je het hebt maar wat wel vast staat is dat we nu naar het kantoor gaan.
(Betty doet de handboeien om en samen vertrekken ze. Beide gaan naar de winkel deur maar plots gaat die open. De man die de deur open doet blijft verborgen voor het publiek maar Betty ziet hem.)
Hey, jij! Stop! (Tot Harry) Blijf hier!
(Betty af via winkel deur.)

Harry: Ver zal ik niet kunnen lopen met mijn handen op mijne rug.

(Even stilte) Maar die is echt weg en de sleutels. (En dan in paniek naar de deur.) Hé, hé, de sleutels!

Wang: (Op via de keuken.) U gelopen Hally?

Harry: Nee, niet op u,

Wang: Oh, Ik telug naal piemeltjes gaan dan.

(Wang af via keuken. Harry schudt zijn brilletje van zijn hoofd)

Harry: Maar mijn handboeien moeten nog af! Lap, die is weg. Zie mij hier nu staan met mijn handen op de rug. Amaai, als Olga dat moest zien. Het zal weer kermis zijn. Dorst dat ik gekregen heb. (Gaat naar de barkast en probeert de fles martini te pakken en voor zichzelf in te schenken. Dit gebeurt allemaal onhandig. Nadat het gelukt is drinkt hij ervan en op dat ogenblik komt Marina op via de winkeldeur.)

Marina: Pa, wat ben je aan het doen?

Harry: Eu, niks.

Marina: Niks? En die fles Martini dan?

Harry: Ik heb die gevonden in de kast.

Marina: Gevonden in de kast? Ik denk het niet pa.

Harry: Hoe, je denkt het niet?

Marina: Nee, volgens mij drink jij stiekem.

Harry: Stiekem?

Marina: Ja, omdat ons ma niets te weten mag komen.

Harry: Maar nee! Die kast stond toevallig open en ik zag die fles staan. Hoe dat ze erin gekomen is dat weet ik niet. Maar ik heb dorst en vandaar dat ik ze eruit genomen heb.

Marina: Ik geloof je niet pa, maar als je dorst hebt dan geef ik jou je zin. Ga zitten en ik laat je drinken.

Harry: Dank u. Amaai zeg, hoe vriendelijk van u. (Gaat zitten.) Een glas moet je niet meer zoeken.

Marina: Een glas heb ik niet nodig. (Ze pakt de fles.) Doe je mond maar open.

Harry: Zeg, zo niet he!

Marina: Luisteren pa, of ons ma komt alles te weten.

Harry: Wat alles? Er is niets dat ze moet weten want ik doe niets verkeerd en dat heb ik al dikwijls tegen u verteld.

Marina: Ik heb tegen u al verteld dat ik dat weet maar ons ma weet dat niet. (Theatraal) Mieke met het blonde haar, fles Martini in de kast.

Harry: Ok! Mijn mond is al open. (Doet mond open.)

Marina: (Neemt de fles Martini en laat Harry drinken. Deze schudt zijn hoofd.) Wat is er?

Harry: Zeg, ik moet nog slikken ook he.

Marina: Ik giet de Martini zo vlug in je mond als ik dat wil pa. Een halve fles moet je wel op krijgen en dan roep ik ons ma zodat die kan zien hoe dronken je bent. (Ze laat Harry opnieuw drinken. Dit gebeurt natuurlijk met het nodige morsen.)

Harry: Hou op!

Marina: Neen.

(Op dat ogenblik komt Johnny op via de keuken.)
 Waar kom jij vandaan?

Johnny: Uit de keuken. Je ziet me er toch uit komen. Vertel liever wat jij hier aan het doen bent.

Marina: Onze pa heeft dorst en ik laat hem drinken.

Johnny: Kan hij dat zelf niet?

Marina: Neen, want zijn handen zitten vast op zijn rug. Hij heeft handboeien aan. Trouwens, waar heb je die vandaan pa?

Harry: Eu, iemand heeft die aangedaan maar dat geloof je niet zeker?

Marina: Hoe kan je het raden.

Johnny: Mag ik die handboeien eens zien.

Marina: Wat weet jij nu van handboeien? Ga liever een ijzerzaag zoeken in de winkel.

Harry: Ik zal wel meegaan.

Marina: Blijf jij hier maar zitten. En wat had jij eigenlijk in de keuken te zoeken?

Johnny: Oh, niets speciaals. Ik ben maar naar Wang zijn piemeltje gaan kijken.

Marina: Wat?

Johnny: En ik heb er eens mogen van proeven.

Marina: Wat????

Johnny: Ik moet zeggen, het was heel lekker. Misschien moet je ook eens proeven.
 (Marina geeft Johnny een klap in zijn gezicht.)
 Ah, wat doe jij nu? Ik doe toch niets verkeerd.

Marina: Weet jij wel waarover je praat?

Harry: Ja, over iets lekkers.

Marina: Pa, begin jij nu ook al met deze viezigheid?

Harry: Wat heeft een piemel nu met viezigheid te maken. Ik ben er van overtuigd dat Wang zeer goede piemeltjes gemaakt heeft..

Marina: (Even stilte) Piemeltjes gemaakt heeft? Wat bedoel je met piemeltjes?

Johnny: Wang is in de keuken een gerecht aan het maken en dat noemt: "Pikante venusschelpjes met piemelpasta".

Harry: En hij heeft er van geproefd .

Marina: Waarom zeg je dat niet direct?

Johnny: Ik wou je eens kwaad krijgen en het is me precies gelukt.

Marina: Je zult niet blijven lachen. Dat zet ik jullie nog betaald.
 (Af winkeldeur)

Johnny: Allee, die zijn we kwijt.

Harry: Ja, maar we zullen het ongetwijfeld nog moeten uitzweten.
 Ken jij iets van handboeien?

Johnny: Ja, alles. Eu, ik bedoel dat weet ik niet. Laat eens kijken.

Harry: Je moet er niet naar kijken. Je moet ze los maken.

Johnny: (kijkt) Ik zie het al hoe ik ze moet los maken.

Harry: Ik weet ook hoe ik ze moet los maken. Daarvoor moet ik er niet naar kijken. Met een ijzerzaag, natuurlijk.

Johnny: Nee, ik ga naar het politie bureel en vraag daar de sleutels.
Harry: Ja jong. Dat is het. Je bent goed bezig. (Theatraal) Goede dag mijnheer van de politie. Ik kom sleutels vragen van handboeien want in supermarkt Oldi zit den baas met handboeien aan en hij weet niet hoe dat komt.

Johnny: Doe nu niet belachelijk he Harry. Ik wil je alleen maar helpen.
Harry: Awel, ga dan in de winkel een ijzerzaag zoeken en doe niet zo belachelijk.

Johnny: Ik doe niet belachelijk. Naar de politie gaan is het beste wat we kunnen doen.
Harry: Dat is zeker jongen. Straks ga je ook nog zeggen dat je daar iedereen kent.

Johnny: Ja, dat is waar. Ik ken daar iedereen.
Harry: Ja, ja.
Johnny: Het is goed. Ik zal een ijzerzaag zoeken.
(Af winkeldeur)

Harry: Nu ben ik al even ver als daarjuist. Zie mij hier nu staan met mijn handen op de rug. En die Martini begin ik ook al te voelen. Ik zal de fles maar terug zetten. Het ergste wat mij nu nog kan overkomen is dat Olga hier verschijnt. (Zet de fles op een komische manier terug in de kast. Olga komt op via de gangdeur. Ze is enkel gekleed in lingerie.)

Olga: Harry! Wat ben je aan het doen. Waarom heb je jou handen op je rug.

Harry: Voor niks sjoeke. Maar waarom heb jij geen kleren aan?
Olga: Ik heb wel kleren aan of zie jij niet goed.
Harry: Toch maar weinig he sjoeke.
Olga: Van Damme, ik doe aan wat ik wil en hoeveel ik wil. Is dat begrepen?

Harry: Ja sjoeke.
Olga: Zeg liever wat je achter je rug hebt.
Harry: Niet boos worden hoor. Maar ik ben vast gemaakt met handboeien.

Olga: En hoe kom je daar aan?
Harry: Euh, ik weet het niet.
Olga: Doe niet onnozel. Jij weet dat wel. Zeg het of er zwaait wat.
Harry: Euh, Johnny! Ja, Johnny heeft het gedaan.
Olga: Dus toch.
Harry: Wat? Dus toch?
Olga: Johnny is de dief en de moordenaar die we zoeken.
Harry: Dat is absoluut onmogelijk.
Olga: Hij heeft u toch vast gepakt en handboeien aan gedaan.
Harry: Nee, hij heeft mij niet vast gepakt. Hij kwam gewoon naar hier en vroeg of hij die voor de grap mocht vast maken.
Olga: Dat is een geweldige grap. Ik lach mij kapot.

Harry: Ja, geweldig he. (Harry begint te lachen doet alsof hij de slappe lach krijgt. Hij gaat op de grond liggen en lacht steeds harder en harder.)

Olga: (Na een tijdje) Van Damme! Sta recht en hou op.

Harry: Ja, sjoeke.

Olga: Kom, we gaan een ijzerzaag zoeken.

Harry: Dat is niet nodig. Johnny is er al een gaan zoeken.

Olga: En als ik dat niet geloof ga je me iets anders wijs maken zeker. Of hebben handboeien geen sleutels meer. Stom kieken.

Harry: Dat is waar sjoeke. Gek hé, dat ik daaraan niet dacht.

Olga: Wel dan. Waarom zeg je dan dat hij een ijzerzaag is gaan halen?

Harry: Zomaar, om te lachen.

Olga: Met mij?

Harry: Nee, nee sjoeke.

Olga: Dan is het goed. Want met mij valt er niet te lachen. Ik ben altijd ernstig.

Harry: Ja, ja, dat is waar sjoeke. Als ik u zo bekijk geef ik u 100% gelijk.

Olga: (Bekijkt haar zelf.) Van Damme, heb je het over mijn kleding?

Harry: Nee, nee, want je hebt er geen aan.

Olga: Wat zeg je?

Harry: Niks niks.

Olga: Dan is het goed. Want over mijn kleding valt niets te zeggen. Ik doe aan wat ik wil. Is dat veel dan is dat veel en

Harry: Is dat weinig dan is dat weinig.

Olga: Doe niet onnozel. Kom, we zijn weg.
(Olga en Harry richting winkeldeur.)

Harry: Olga, het is nu niet voor het een of ander maar ga jij zo door de winkel stappen.

Olga: En waarom niet? Of denk jij dat er op dit uur mensen in de winkel zijn?

Harry: Nee sjoeke.

Olga: Stop dan met zagen. Kom!
(Olga en Harry af winkeldeur. Wendy op via de gangdeur. Ze is gekleed in uitdagende lingerie.)

Wendy: Schatje! Schatje! Waar ben je? Kom je nog? (kijkt) Oh, hier is niemand. Ik zal hier even in de zetel wachten.
(Wendy gaat in de zetel zitten en enkele ogenblikken later komt Wang op via de keukendeur. Hij heeft een schotel met eten bij.)

Wang: Piemeltjes te koop. Piemeltjes te koop.

Wendy: Oh, ik ben dol op piemeltjes.

Wang: Wie dat we hiel hebben. Dat lang geleden zijn.

Wendy: Ja zeker. Ik verschoot nogal hoor toen ik je telefoontje kreeg. Maar je had me nu wel kunnen verwittigen dat ik een vrouw moest verwennen.

Wang: Een vlow? Welke vlow?

Wendy: Die hier woont zeker.

Wang: Dat onmogelijk. Mevlouw De Mol een nette dame zijn.

Wendy: Wang, ik weet nu toch wel welk vlees ik geproefd heb zeker .
Wang: Of was het misschien Malina?
Wendy: En wie mag dat dan wel zijn?
Wang: De dochtel.
Wendy: Ik weet het niet Wang. Het was in elk geval een vrouw.
Wang: Waal is Hally dan?
Wendy: Dat weet ik niet. In elk geval heb ik nog geen piemeltje van dichtbij gezien.
Wang: (Laat de schotel zien.) Hiel zijn el. Kies maal uit.
Wendy: En zijn die even goed ?
Wang: Ik niet weet. Ik die andele nog nooit geploefd.
Wendy: Alllee, je weet niet wat je mist. Maar ik ben eigenlijk naar die vouw aan het wachten want ineens was ze weg.
Wang: Maal ik niet volgen kan.
Wendy: Dan moet je een fiets nemen.
Wang: Hally handboeien aan. Maal die niet van u zijn?
Wendy: Ik heb nog geen Harry gezien en mijn handboeien zitten nog in mijn handtasje.
Wang: Ik echt niet volgen kan. Ik geef het op.
Wendy: En ik ook. Ik ga mij terug aankleden en vertrekken.
Wang : Dan ik ga jouw geld halen.
(Wang af via keuken en Marina op via winkel deur. Wendy staat recht.)
Marina: Hé, wie ben jij en waar zijn je kleren?
Wendy: Ik ben Wendy en mijn kleren liggen in de slaapkamer. (Uitdagend)
Ga je ze mee zoeken?
Marina: Nee, zeker niet. Maar wat liggen die daar te doen?
Wendy: Dat zeg ik lekker niet. Alleen als mijn stoeipoesje wil zijn mag je het weten.
Marina: Als je me durft aanraken dan ben je dood.
Wendy: Ok, lieverd. Ik heb het begrepen.
(Marina gaat naar de kast met drank.)
Marina: Ook iets drinken?
Wendy: Wat heb je?
Marina: Martini.
Wendy: Oh, dat vind ik zo lekker. Maar ik wordt er ook zo vlug dronken van. (Gaat naar Marina en die schenkt een drankje in.)
Marina: En niet alleen dronken zeker?
Wendy: Nee, ook hevig. (Wil Marina vastpakken.)
Marina: Je weet wat ik gezegd heb. Mij niet aanraken.
Wendy: Jij bent duidelijk niet zo als die vrouw van daarstraks.
Marina: Welke vrouw?
Wendy: Die hier was. Ik moest haar komen onderzoeken. En het was geweldig hoor. Die heb ik een flinke beurt gegeven.
Marina: Hier een vrouw komen onderzoeken? Ik zou niet weten wie hier ziek is. Maar ja, jij bent duidelijk geen dokter. Nog een glaasje?

Wendy: Lievaling, wil jij mij dronken maken? Het mag hoor. Wie weet wat we dan nog allemaal mogen beleven.
(Marina schenkt een drankje uit.)

Marina: Drink en zwijg. Ik hou niet van dames zoals u.

Wendy: Maar ik doe toch niets verkeerd. Ik breng alleen liefde voor eenzame mensen.

Marina: Wel ik ben niet eenzaam. Salu.
(Marina drinkt haar glas uit en af via winkeldeur)

Wendy: Wat krijgt die nu? Die is precies kwaad. Dan is een mens nog eens vriendelijk.
Ik ben maar weg. Veel kan ik hier toch niet meer doen. (Wendy af gangdeur. Enkele ogenblikken later verschijnen Rob en Ronny via de winkeldeur .Ze zijn gemaskerd en kijken goed rond.)

Rob: Niets te zien.

Ronny: Waar is ze?.

Rob: Ik weet niet.

Ronny: Misschien daar. (Wijst naar de gangdeur.).
(Rob en Ronny af via gangdeur. Even is het stil op de scène. Plots horen we een luide gil en dan niets meer. Rob en Ronny stormen terug de scène op, lopen enkele stoelen omver en lopen weg via de winkeldeur. Enkele seconden later verschijnt Johnny via de winkeldeur.)

Johnny: Wat was dat voor een lawaai? (kijkt rond) Hier is niemand. Vreemd. (Kijkt naar de gangdeur en gaat langs daar af.
Ondertussen is Wang opgekomen via de keuken.)

Wang: Amaai! Wat dat zijn? En waal Wendy?
(Ook Olga en Harry komen op via winkeldeur. Olga heeft nu wel een kamerjas aan.)

Olga: Wang. Wat is er?

Wang: Ik niet weet. Ik veel lawaai gehoord heb.

Harry: Ja, wij ook

Olga: We zullen hier in huis eens gaan rond kijken.
(Olga richting gangdeur maar Johnny komt op.)

Johnny: Ze is dood.

Olga: Wie?

Johnny: Ik weet het niet. Een vrouw in zwarte lingerie. Ze is gewurgd.

Olga: 't is niet waar hé!
(Olga af gangdeur)

EINDE

Bedrijf 3: Woensdagmorgen

(Als het doek opengaat zit Olga aan het bureel. Ze is aan het telefoneren met de politie. Harry is de eetkamer aan het schoonmaken.)

Olga: Maar mijnheer de commissaris, luister nu toch naar wat ik zeg. Ten eerste: er wordt ingebroken in mijn kluis en na de diefstal is die Johnny niet meer te zien. Ten tweede: net wanneer de moord in het kleine straatje heeft plaatsgevonden, is hij nog steeds spoorloos. Ten derde: hij heeft mijn man vastgebonden met handboeien. En ten vierde: wij hebben hem hier in huis aangetroffen toen de 2de moord pas was gepleegd. (Stilte) Hoe, en toch kan hij de moordenaar niet zijn? (Stilte) En wat is uw goede reden dan? (Stilte) Hij zelf! Zit ik hier in een goedkope film of wat? (Begint kwaad te worden.) Luister, mijnheer de commissaris, ofwel vertel je me de waarheid ofwel ga ik verder.

Harry: Naar waar ga je sjoeke?

Olga: Hou je kop, jij! (In de telefoon) Nee, het is niet tegen u, mijnheer de commissaris. Het was tegen een personeelslid. (Stilte) Hoe, ik verdoe uw tijd! Denk je dat ik lieg of wat! (Plots gilt Olga en dat terwijl Harry een vaas aan het afstoffen is. Natuurlijk laat hij de vaas op de grond vallen.)

Harry: (Naar Olga toe.) Wat is er, sjoeke?

Olga: (Houd de telefoon van haar weg.) Niks, stomkop. Waarom laat je nu die vaas vallen?

Harry: Je liet me schrikken.

Olga: Luister hé, Van Damme, Ik gil wanneer ik wil en hoe dikwijls ik wil. Heb je dat goed begrepen?

Harry: Ja, sjoeke.

Olga: En noem me niet altijd sjoeke.

Harry: Nee, sjoeke. Eu, ik bedoel, Olga.

Olga: En ook geen Olga. Jij moet baas zeggen tegen mij, zoals iedereen.

Harry: Ok, baas.

Olga: Zo mag ik het horen.

Harry: En was er nu echt niets aan de hand, sjoeke?

Olga: (Springt recht) Van Damme, kieke! Ga weg! (In de telefoon) Mijnheer de commissaris, sorry dat ik u liet wachten maar de postbode is juist geweest en ik heb een dreigbrief ontvangen.

Harry: (Is ondertussen de scherven aan het opruimen.) De postbode? Ik heb niets gezien. Wanneer is die dan geweest?

Olga: Weg, jij! (In de telefoon) Nee, nee, jij niet.

Harry: Ok, dan blijf ik. Zeg sjoeke, had de postbode ook nog iets anders bij?

Olga: (Zegt niets meer maar werpt een voorwerp dat op het bureel staat naar Harry.) Mijnheer de commissaris, ik zal de brief eens

voorlezen: “Mevrouw De Mol, ik zal u niet met rust laten.
Getekend: “J”. (Stilte) Hoe, dat wil nog niets zeggen? Mijnheer,
deze brief is gemaakt van letters uit tijdschriften. Dat is toch niet
normaal, zeker. (Stilte) Nee, ik vergis mij niet want de brief ligt hier
voor mij.

- Harry: (Komt richting bureel.) Ik zie toch niets liggen.
Olga: (Boos kijken.) En mijnheer de commissaris, “J” dat betekent
“Johnny”. Toch simpel. (Stilte) Hallo, Hallo, ik hoor niets meer.
Harry: Toch simpel. Hij heeft opgelegd.
Olga: (Zeer boos.) Uit mijn ogen of ik doe ongelukken.
Harry: Ik ben al weg sjoeke. (Af via keuken.)
Olga: Verdomme, de nietsnut. Begrijpt die nu nooit iets.
(Ondertussen is Marina opgekomen via de gangdeur.)
Marina: Amaai ma, over onze pa bezig zeker?
Olga: Hoe kan je het raden.
Marina: Hij zal nooit veranderen, hé. We hebben hem en we moeten
ermee verder.
Olga: De dag dat die nu eens echt iets goed doet dan ga ik te voet naar
Scherpenheuvel.
Marina: Ik denk dat je er nooit zal geraken. Maar heb je eigenlijk een
beetje kunnen slapen vannacht?
Olga: Weinig kindje. En jij?
Marina: Oh, dat gaat wel. (Kijkt rond) Zeg, is Johnny er niet?
Olga: Nee, nog niet gezien. Hij is weeral verdwenen, zoals altijd.
Marina: Ik vrees dat mijn vermoeden waarheid gaat worden.
Olga: Volgens de politie toch niet. Ik heb daarjuist met de commissaris
gebeld en weet je wat hij zei? Dat Johnny het niet kan gedaan
hebben en dat weet hij uit goede bron.
Marina: En wie is die bron dan?
Olga: Verschiet nu maar niet te hard. Johnny zelf.
Marina: Wat? Zijn ze nu helemaal gek geworden?!
Olga: Volgens hem is Johnny naar het politiebureau geweest en daar
heeft hij gezegd dat hij er niets mee te maken heeft.
Marina: En geloofde ze hem direct?
Olga: Ja, want Johnny liegt nooit.
Marina: Maar ze kennen hem toch niet.
Olga: Ik weet niet meer wat ik moet geloven.
Marina: We zullen het zelf moeten uitzoeken.
Olga: Sherlock Holmes en Dokter Watson.
Marina: Wat liggen die scherven daar op de grond te doen?
Olga: Ons beste personeelslid heeft brokken gemaakt.
Marina: Was het weeral zo erg?
Olga: Ik probeerde met een list de commissaris uit zijn tent te lokken. Ik
gilde en zei dat er een dreigbrief gekomen was. Maar ja, die
schone pa van u snapte het weeral niet. Het enige wat hij deed
was verschieten en de vaas laten vallen. Had ik op die ene kermis

maar niet zoveel gedronken. Dan had ik nu misschien een normale man.

Marina: Maar dan had je mij niet, hé ma.

Olga: Dat is waar. Jij bent het enige goede dat je pa ooit in elkaar gestoken heeft.

Marina: Hoe heb je hem alweer leren kennen?

Olga: Mijn vriendin en ik woonde in een naburig dorp en we gingen zoals elk jaar naar de kermis in het dorp waar je pa woonde. Daar stond altijd een spiegel tent en kwam er ook altijd iemand optreden. Dus dat betekende veel dansen en plezier maken. Van de eerste noot tot de laatste stond ik op de dansvloer. Gezellig was dat. Natuurlijk werden er ook trage nummers gezongen en op een van die nummers kwam je vader mij halen om te dansen. Nu ja, dansen. Er heeft nog nooit iemand zo veel op mijn tenen gestaan als hij. Als ik eraan denk, doet het nog pijn.

Marina: Veel nummers zal het wel niet geduurd hebben, zeker?

Olga: Nee, nee, hij wist dat hij geen held was op de dansvloer want om het goed te maken trakteerde hij mij op een drankje. Maar van het ene glas kwam het andere en voor ik het wist, was ik dronken. Op een bepaald moment kreeg mijn vriendin honger en je pa stelde voor om voor ons een frietje te gaan halen. Maar toen hij ermee terug kwam, strompelde hij en de frieten met mayonaise lagen op mij.

Marina: Allee, toen was hij al handige Harry.

Olga: Ja, maar nu komt het. Hij stelde voor om mee naar zijn huis te gaan. Zijn ouders waren op vakantie en ik kon mij bij hem wassen. Zo gezegd, zo gedaan. Mijn vriendin naar huis en ik met je pa mee.

Marina: De rest kan ik wel raden.

Olga: Ik was dronken, hé, en hij was zo grappig en ja, we zijn in bed beland.

Marina: En het was meteen prijs.

(Harry op via keuken met borstel en blik. Heeft de laatste zin gehoord.)

Harry: Prijs. Welke prijs?

Olga: Jij hebt de prijs.

Marina: De hoofdvogel.

Harry: Welke vogel.

Olga: Laat maar zitten, Van Damme. Ruim de scherven maar op. (Diane op via winkeldeur. Ze heeft de krant bij.)

Diane: Goedemorgen, iedereen. Allee, als ik de krant bekijk zal ik die goedemorgen er maar aflaten, zeker. Wat is hier eigenlijk allemaal gebeurd, zeg? Hier op het eerste blad: "Prostitué vermoord in supermarkt Oldi".

Harry: Hoe kom jij aan die krant?

Diane: Van de postbode natuurlijk. Van wie anders?

Harry: Ik dacht dat die al geweest was.

Olga: Van Damme, kiekeken! Nee, hij is nog niet geweest. Daarstraks aan de telefoon tegen de commissaris, dat was een leugen om bestwil.

Marina: Pa, zou je niet beter verder kuisen en geen onnozele vragen stellen?

Harry: Ik zwijg al. Weet je wat? Ik ga eens naar een plaatsje waar zelfs de koning alleen mag naar toe gaan.

Olga: Dat is heel goed. Dan zijn we weer enkele minuten gerust. (Harry af via gangdeur.)

Diane: Eigenlijk pakken jullie hem veel te hard aan, vind ik.

Olga: Daar heb jij niets mee te maken, Diane. Trouwens, jij moet hier in de winkel ook luisteren.

Diane: Het is al goed. En vertel nu eens wat hier gebeurd is. Vanwaar kwam die prostitué?

Olga: Dat zal altijd een raadsel blijven. Niemand heeft ze zien binnen komen.

Marina: En niemand weet hoe ze vermoord is.

Diane: Ja, dat staat in de krant. De politie tast nog in het duister.

Olga: Maar we vermoeden dat Johnny hier achter zit.

Diane: Sorry, maar ik heb het altijd al gedacht dat hij geen simpele is.

Marina: Hij doet veel te geheimzinnig. (Willy komt op via winkeldeur.)

Willy: Goedemorgen, dames.

Olga: Goedemorgen. Alhoewel, een goede.

Willy: Ik weet wat hier nu weer gebeurd is. Het spijt me.

Olga: Jij kan hier toch ook niets aan doen.

Willy: Als ik iets voor je kan doen, dan zeg je het maar.

Marina: Hou alles hier maar goed in het oog.

Willy: Dat zal ik zeker doen.

Marina: Dank u.

Willy: Maar wat ik wil vragen : Zou ik eens mogen telefoneren?

Olga: Natuurlijk.

Willy: Dank u, ik ben thuis mijn portefeuille vergeten. (Neemt de telefoon.) Hallo schat, ik ben het, het is maar om te zeggen dat ik **binnen enkele minuten** naar je toe kom. Daaag. (De woorden binnen enkele minuten luider zeggen.) Sorry dames, maar ik moet nu echt gaan. Ik kom straks zeker en vast nog wel eens terug. (Willy af via winkeldeur.)

Marina: Eigenlijk vind ik toch dat hij raar doet hoor.

Diane: Waarom? Mijnheer Pauwels is toch alleen maar vriendelijk.

Marina: Dat wel, maar hij heeft zo een rare manier van telefoneren.

Olga: Marina, je moet nu ook niet in iedereen een verdachte zien, hé. Wilfried is een charmante heer.

Marina: Maar ik zie in hem geen verdachte. Ik zeg gewoon dat die raar doet.

Diane: Ah ja, dat is waar ook. De postbode had nog een zeer groot pak bij. Ik heb Wang gevraagd om het naar hier te brengen.

Olga: Een groot pak? Ik heb toch niets besteld. En van wie komt het?

Diane: Daar heb ik niet naar gekeken.

Olga: Heb jij iets besteld?

Marina: Nee, ik zou niet weten wat.
(Wang komt op met de grote doos via de winkeldeur.)

Wang: Hiel zijn ik met glote doos.

Olga: (Wijst naar midden front.) Zet ze hier maar neer.
(Wang zet de doos neer en iedereen gaat rond de doos staan.)

Marina: Ik zie toch nergens geen afzender staan.

Olga: Dat is verdacht.

Diane: Ach, verdacht. Dit is gewoon een pak van een leverancier. Toch simpel.

Olga: Zonder leveringsbon?

Wang: Bon in doos zitten.

Diane: Dat denk ik ook.

Olga: En de leverancier ook zeker?
(Harry op via gangdeur.)

Harry: Voila, de grote boodschap is weeral achter de rug. En wat valt er te zien?

Olga: De postbode heeft een groot pak gebracht maar we weten niet wat er in zit en van wie het komt.

Harry: Ik weet een truc om daar achter te komen.

Olga: Ja?

Marina: Ben jij zo slim, pa?

Harry: De doos open doen.

Olga: Ha, ha, Ben je daar alleen achter gekomen?

Harry: Ja, goed hé.

Olga: Wel, maak dan die doos open.

Harry: Durf jij dat niet?

Olga: Jij bent personeel. Ik ben de baas, Van Damme.

Harry: Ik heb het begrepen.

Wang: El toch geen bom zijn zekel in doos.

Marina: Maar nee, allee, dat denk ik toch niet.

Harry: We zullen het direct zien of het knal gaat zeggen.

Olga: Van Damme, het is nu geen tijd om grapjes te maken.
(Wanneer Harry de doos open maakt springen Olga, Marina en Wang achteruit. Alleen Diane blijft staan. Harry kijkt het drietal aan.)

Harry: Wat is er? Is er iets? Heb ik iets miszegd? (Tot Diane) Allee, toch nog 1 persoon die geen schrik heeft.
(Wanneer Harry de doos opent, ziet hij een andere doos.)

Olga: Wat zit er in?

Harry: Nog een doos.

Olga: En wat zit daar in?
(Harry opent de tweede doos.)

Harry: Nog een doos.

Olga: Hebben we hier met een grappenmaker te maken of wat?

Harry: Wil ik deze ook open maken?

Olga: (Kwaad) Het moest al lang gebeurd zijn.
(Harry opent de volgende doos.)

Harry: Weer eentje.

Marina: Dat blijft maar duren.

Harry: Er is toch goed nieuws.

Marina: Ja? Welk?

Harry: Ze worden kleiner.

Olga: Als je nu niet zwijgt en verder doet, dan stop ik u in de doos.

Wang: Maal dan in grootste.

Olga: En u erbij!
(Ondertussen heeft Harry weer eentje te voorschijn gehaald.)

Harry: Het klinkt eentonig maar hier is weer een nieuw bruintje.

Diane: Het zal wel eens stoppen.

Harry: En hier is dan doos nummer 6

Marina: Zit er nu op geen enkele doos een afzender?

Diane: Nee.

Marina: Hoe weet jij dat?

Diane: Ik zie toch niets.

Marina: Om te zien moet je er wel naar kijken, hé, tante.

Harry: Nummer 7.

Olga: Het houdt niet op.

Harry: En na 7 komt 8 (Neemt doos 8 eruit en roept) Boem!!!
(Iedereen behalve Diane springt weer achteruit.)
Wat is er, mensen? Een slecht geweten?

Olga: (Kwaad) Van Damme! Doe dat nooit meer! Begrepen!

Harry: Sorry, sjoeke, ik wou maar wat leven in de brouwerij brengen.

Marina: Leven? Een paar hartaanvallen, zeker.

Wang: Ik bibbel nog.

Harry: Dan zal ik nu maar doosje 9 in stilte bovenhalen, zeker?

Diane: Ik denk dat het bijna gedaan is.

Olga: Het zal gaan tijd worden. Maar ik ben er toch niet gerust in.

Harry: (Hij haalt doos 10 tevoorschijn en bekijkt deze.)
(Met een kinderstem.) Want zij zijn groot en ik ben klein. Dat is niet eerlijk Oh nee.
(Begint het liedje van Calimero te zingen.)
Piep piep hoi Piep piep hoi Doosje 10
Piep piep hoi Piep piep hoi Doosje 10
Piep piep hoi Piep piep hoi Doosje 10
Op zijn kopje draagt hij een eierdop. O hoi – O hoi – O hoi
(Harry draait de doos om en er valt een kleine envelop uit.)

Marina: Kijk, een envelop! (Raapt de envelop op en geeft ze naar Olga.)

Olga: Wat gaan we nu weer krijgen. (Doet de envelop open en leest.)
Nee, dat kan niet. (Ze geeft de brief naar Diane.)

Marina: Wat is er Ma?

Diane: (Leest) “Mevrouw De Mol, sluit uw winkel binnen het half uur.
Zoniet vallen er nog doden. Knal” “DJ”
(Algemene stilte.)

Marina: Wat moeten we nu doen?
 Harry: De winkel sluiten, zeker?
 Diane: Ik denk dat dat het beste is.
 Olga: Geen denken aan. Mijn levenswerk ga ik niet sluiten.
 Diane: Wie zijn levenswerk? Van onze pa, ja! Niet van u!
 Olga: Ik heb hem altijd geholpen dus is het ook een beetje mijn levenswerk.
 Diane: Ik heb niets gedaan zeker?
 Olga: Toch niet veel. Of is achter de jongens lopen ook werken?
 Diane: Je zal niet blijven lachen.
 Marina: Hou nu toch eens op met ruzie maken, tante.
 Diane: Wie is er hier aan het ruzie maken? Uw ma!!
 Wang: Wat wij gaan doen nu?
 Olga: In elk geval niet sluiten.
 Marina: Wat gaan we dan wel doen?
 Harry: We kunnen wachten tot ze ons komen dood doen. Het zal wel niet lang duren. Een half uurtje staat in de brief.
 Wang: Vool dat wij weten volbij zijn.
 Olga: Nee, we gaan 2 dingen doen.
 Marina: Welke?
 Olga: Johnny zoeken en de bom zoeken.
 Marina: Waarom die twee?
 Olga: Simpel. "DJ" betekent: "De Johnny" en knal wil zeggen dat er hier in de winkel zich ergens een bom bevindt.
 Diane: Awel, dat had ik ook gedacht.
 Harry: Awel, ik niet en als dat toch zo is, zouden we dan niet zo snel mogelijk de politie en de ontmijningsdienst verwittigen?
 Olga: Politie komt hier niet meer in huis. We gaan zelf zoeken. Diane, ga jij met de helft van het personeel Johnny zoeken en jij Marina, zoek met de andere helft naar de bom. Ik blijf hier wachten tot Wilfried terug is.
 Marina: Ma, zou je niet beter mee gaan? Mijnheer Pauwels zullen we in de winkel wel tegenkomen.
 Wang: Ik mee zoeken de bom. Vloegel nog bij ontmijningsdienst gewelkt.
 Olga: Dat is heel goed. En wat moest je daar doen?
 Wang: Belangrijke job. Hoofd van lijnigingsdienst.
 Harry: De kuisploeg wil je zeggen.
 Olga: Dan kan ik met u niets doen. Blijf dan maar hier.
 Harry: Wat moet ik doen, sjoeke?
 Olga: Blijf jij ook maar hier.
 Harry: Heb je dan geen echte mannen nodig om Johnny te pakken?
 Olga: Mannen wel, ja. Maar geen postkaarten.
 Marina: Ruimen jullie hier alles maar op en breng de dozen naar het magazijn.
 Olga: Goed gesproken, Marina. Kom, we zijn weg.
 (Diane, Marina en Olga af via winkel deur.)
 Wang: Wij beetje gelust zijn nu.

Harry: Dat is waar. Maar ik blijf erbij dat Johnny hier niets mee te maken heeft.

Wang: Waalom jij denken dat?

Harry: Ik weet het niet. Een gevoel zeker.

Wang: Hiel toch spannend zijn. Echt een thlillel.

Harry: Ja, we zitten hier precies in een verhaal van Agatha Christie.

Wang: Dat waal zijn. (Wijst op de dozen.) Daal de 10 kleine negeltjes. (Harry neemt het kleinste doosje en zet het in tweede doosje en daarna neemt Wang de tweede doos en zet deze in de derde. Zo gaat het verder om beurten tot als alle dozen terug in elkaar zitten. Harry en Wang zingen en beelden op een komische manier het liedje "10 kleine negertjes " uit.)

Harry: Tien kleine negers
die stonden in de regen
eentje werd er dood geregend
toen waren er nog maar negen.

Wang: Kleine negen negels
die stonden eens op wacht
eentje weld el dood gewacht
toen acht el nog maal walen.

Harry: Acht kleine negers
die gingen eens gaan zweven
eentje werd er dood gezweefd
toen waren er nog maar zeven.

Wang: Kleine zeven negels
die speelden met een mes
eentje weld el dood gemest
toen zes el nog maal walen.

Harry: Zes kleine negers
die speelden met een rijf
eentje werd er doodgerijfd
toen waren er nog maar vijf.

Wang: Kleine vijf negels
die speelden met een piel
eentje weld el dood gepield
toen viel el nog maal walen.

Harry: Vier kleine negers
die speelden met een bie
eentje werd er dood gebiet
toen waren er nog maar drie.

Wang: kleine dlie negels
Die speelden in de zee
eentje weld el dood gezeed
toen twee el nog maal walen.

Harry: Twee kleine negers
Die stonden op een been
Eentje werd er dood gebeend

Toen was er nog maar een.
 Wang: kleine een negel.
 Harry: Wang! Het liedje is gedaan.
 Wang: Dat niet kan Hally. Wat doen moeten met deze kleine negel?
 Harry: Die zetten we hier op tafel en wij gaan in de keuken eens iets drinken. We hebben hard genoeg gewerkt.
 Wang: Dat goed idee zijn.
 (Harry en Wang af via keuken deur. Even stilte op de scène en dan komen Rob en Ronny op via de winkel deur.)
 Rob: Daar dozen.
 Ronny: Meenemen.
 (Rob neemt de dozen mee en Ronny, die een klein geschenkje bij heeft, legt dit op een stoel. Beide mannen af via de winkel deur. Enkele seconden later komen Diane en Marina op via winkel deur.)
 Marina: Amaai, wat was me dat werken.
 Diane: Werken? Bevelen geven zeker. Ik heb u niets zien doen.
 Marina: Ik ben wel de dochter van de bazin hier of weet je dat niet meer.
 Diane: Wil dat dan zeggen dat je niets moet doen?
 Marina: Natuurlijk. Waarom zou ik werken? Later is dit toch allemaal van mij en dan ben ik rijk.
 Diane: Je vergeet wel dat ik binnenkort ook mede-eigenaar wordt.
 Marina: Denk je dat nu zelf? Ons ma gaat jou nooit dulden aan de top van dit bedrijf. Ze zal er wel een stokje voorsteken.
 Diane: Denk wat je wil. Maar mijn tijd komt nog en dan zal je niet meer lachen.
 Marina: (Neemt een martini en drinkt het in een keer leeg.) Het is erg hé? Machteloos staan.
 Diane: Ach, zuipschuit. Het was beter als je van de drank afbleef.
 Marina: Doe maar, tante. Zeg alles maar wat in je opkomt.
 Diane: Jij bent een onbeschoft verwend nest. Trouwens, als ons Olga moest weten dat je zo dronk, zou het veel minder zijn met u.
 Marina: En jij zult het haar niet zeggen want anders lig je dezelfde dag nog op straat.
 (Olga op via winkel deur.)
 Olga: Hier zijn jullie. En ik maar zoeken. Komaan hé, verder werken.
 Marina: Ma, ik heb eigenlijk geen zin meer om te zoeken. Mag ik wat gaan rusten op mijn kamer?
 Olga: Oh, doe maar kindje. Je weet toch dat je dat mag.
 Marina: Dank je, ma.
 (Marina kijkt al lachend naar Diane en gaat dan af via gang deur.)
 Olga: En jij? Moet jij niets meer aan de slag?
 Diane: (Boos) Ik vlieg al.
 (Diane boos af via winkel deur.)
 Olga: Personeel. Je hebt er niets dan last mee.
 (Harry op via keukendeur.)
 Amaai, mijne beste is daar ook.

(Wanneer Harry ziet dat de dozen weg zien blijft hij perplex staan.)

Wel, wat is er?

Harry: Ze zijn weg.

Olga: Wie? Wat?

Harry: Die dozen.

Olga: Dat is toch goed.

Harry: Maar je begrijpt het niet. Ze zijn weg.

Olga: Ik begrijp het wel. Ze zijn inderdaad weg. Ik zie dat ook.

Harry: Maar nee! Ze zijn weg. En ik weet van niets.

Olga: Van Damme, ik heb geen tijd om naar uw gezever te luisteren. De dozen zijn weg en dan is het voor mij in orde.

Harry: Maar ik weet niet wie dat ze weggedaan heeft en Wang was het ook niet.

Olga: Dan zullen het de kabouters geweest zijn. Ik ga de rest van het huis controleren. Ruim jij ondertussen het bureel op. (Af via gangdeur.)

Harry: (Gaat naar het bureel.) Ik weet het ook niet meer wat hier allemaal gebeurt. (Begint op te ruimen.) Hé, wat is dat hier? (Neemt een brief en begint te lezen.) Het is niet waar!!!

(Johnny komt op via winkeldeur. Hij heeft een hoed en een zonnebril op. Harry stopt de brief weg.)

Mijnheer! Het is hier verboden voor onbevoegden.

Johnny: Toch niet voor mij, zeker?

Harry: Waarom niet? Wie ben jij dan?

Johnny: (Zet hoed en bril af.) Herken je me nu?

Harry: Johnny!

Johnny: Allee, een goede vermomming die ik heb.

Harry: Wat moet jij daarmee?

Johnny: Dat is toch simpel. Dan word ik niet herkend.

Harry: Maar jij hebt toch niets te verbergen?

Johnny: Dank u. Je bent de eerste die dat zegt.

Harry: Het is waar ook. En pas maar op want ik denk dat zowat iedereen in de winkel jou aan het zoeken is.

Johnny: Dat weet ik. Maar ik zal hier toch nog een tijdje moeten blijven rondhangen want ik Ach, dat zal ik nog wel eens vertellen. (Wang op via keuken.)

Wang: Hiel ben ik dan, hé, Hally. Oh, de dozen weg zijn.

Harry: Ja, de kaboutertjes hebben dat gedaan.

Wang: Ah, plopeldeploeldeplop en zijn vrienden.

Harry: Ja, lach er maar mee.

Wang: En de beluchte Johnny hiel ook zijn.

(Ziet het geschenkje op de stoel staan.) Kijk wat hiel staat .

Harry: Een pakje.

Wang: Dat bom zijn.

Johnny: (Neemt het pakje.) Het ziet er toch niet verdacht uit.

Harry: Het zijn precies pralinekes.

Wang: Dan ik keuken gaan en eten.
(Wang af via keuken. We horen Olga roepen)

Olga: Van Damme! Van Damme!

Harry: Verberg je, Johnny, want de kapitein is daar.

Johnny: (Kruipt onder tafel.) Vlug hier onder.

Olga: (Op via gangdeur.) Van Damme!

Harry: Ja, sjoeke, heb je iets gevonden?

Olga: Neen.

Harry: Wat is er dan?

Olga: Waarom heb je de bedden nog niet opgemaakt?

Harry: Maar, sjoeke, we zijn hier bommen en gangsters aan het zoeken.

Olga: Wil dat dan zeggen dat je niet meer moet werken?

Harry: Jawel, sjoeke.

Olga: En noem me geen sjoeke. Hoe dikwijls moet ik dat nog zeggen.

Harry: Dat weet ik niet, sjoe.... baas. Ik zal de bedden gaan opmaken.

Olga: Zo mag ik het horen. (Gaat richting winkeldeur maar Betty komt op.) Oh, dag mevrouw, met wat kan ik u van dienst zijn?

Betty: Goosens Beatrijs. Detective van detectivebureau "Crimineel". Maar iedereen noemt mij Betty. Aangenaam.

Olga: Olga De Mol. De baas hier.

Betty: Ik kom nog wat vragen stellen i.v.m. die diefstal en die moorden die gepleegd zijn. En ik zou ook nog eens die halve gare willen ontmoeten die hier gisteren was.

Olga: Halve gare?

Betty: Ja, de man die van mijn lijf niet kon blijven.

Olga: Harry, weet jij wat mevrouw wil zeggen?

Harry: Eu, wat? Ik heb het niet goed verstaan.

Betty: Oh mijnheer, U ken ik niet maar

Harry: Ken jij mij niet?

Betty: Nee, zou ik u moeten kennen?

Harry: (Overdreven) Neeeeeeee. Ik ben Harry Van Damme.

Betty: Aangenaam. Maar wat ik wilde zeggen. Mag ik u een paar vragen stellen?

Harry: Natuurlijk.

Olga: Hoever staat u al met uw onderzoek?

Betty: Dat schiet aardig op. Zeker nu ik samenwerk met de plaatselijke politie.

Olga: Kan u al een tipje van de sluier oplichten?

Betty: Nee, wat ik wel kan zeggen is dat we te maken hebben met een bende. En dat we ze op het spoor zijn.

Olga: Dat is heel goed nieuws. Want we maken hier teveel mee de laatste dagen. Maar wilt u me nu even excuseren, ik ga in de winkel nog even naar het personeel kijken.

Betty: Geen probleem. Ik ondervraag u straks wel.

Olga: In orde. (Af via winkeldeur.)

Betty: Mijnheer Van Damme, ken jij een zekere "Jan Van Genechten"?

Harry: (Denkt na) Jan Van Genechten. Die naam heb ik precies nog gehoord. Maar ik zou niet weten waar en wanneer.

Betty: Dat is spijtig want we denken dat hij de persoon is die ons kan leiden naar de waarheid.

Harry: Misschien zou ik hem herkennen op een foto.

Betty: Zou je me dan een plezier willen doen en even naar het politiebureau gaan. Daar hebben ze een foto van Van Genechten.

Harry: Dat is goed.

Betty: Dank u. Want we mogen geen tijd meer verliezen.

Harry: Waarom niet?

Betty: Omdat ik hem gisteren hier gezien heb. Dus hij is in de buurt.

Harry: Hier? Dan ben ik direct weg want ik wil dat alles zo vlug mogelijk opgelost wordt.

Betty: Nogmaals bedankt, mijnheer Van Damme.
(Harry af via winkeldeur. Betty kijkt naar de tafel.)
Is het leuk onder de tafel?

Johnny: Eu, eigenlijk niet.

Betty: Kom dan maar te voorschijn. En zeg eens wie je bent.

Johnny: Johnny. De vriend van Marina Van Damme.

Betty: En wat doe jij onder tafel?

Johnny: Wel mij verstop.....

Betty: En zegt nu niet u verstoppen.

Johnny: Ik ben hier voor een speciale opdracht.

Betty: En als ik dat niet geloof dan maak je me wel iets anders wijs, zeker. Ok, stel dat je de waarheid spreekt. Welke opdracht is dat dan?

Johnny: Dat kan ik niet vertellen.

Betty: Hoe, dat kan je niet vertellen? Besef je nu zelf niet dat je aan het liegen bent?
(Diane, Marina en Olga komen op via de winkeldeur. Vliegensvlug zet Johnny zijn hoed en bril op.)

Olga: Hier ben ik terug. Hopelijk heb ik u niet te lang laten wachten.

Betty: Nee hoor. Ik ben nog bezig met deze raadselachtige man te ondervragen.

Olga: Is hij een verdachte?

Betty: Voor mij wel.

Diane: Waar wordt hij dan van beschuldigd?

Betty: Van aanranding en van liegen.

Olga: Wie is hij?

Betty: Hoe, wie is hij? Wel....
(Opeens horen we een luide knal vanuit de keuken.)

Olga: (Richting keuken.) Wat was dat?

Diane: De bom is ontploft.

Marina: Is er iemand in de keuken?

Olga: Dat weet ik niet

Diane: Waar is Harry?

Betty: Naar het politiebureau.

Marina: En Wang?
(De deur gaat open en Wang komt op. Hij ziet zo zwart als roet.)

Wang: Het geen plalinekes walen.

Olga: Wat is er gebeurd?

Wang: Ik niet weet. Hally en ik hiel op stoel gevonden een pakje.
(Johnny gaat ongemerkt af via winkeldeur.)

Marina: Hoe zag er dat uit?

Wang: Als plalinekes. Ik in keuken nog wat welken aan piemeltjes en hongel geklegen. Daalom pakje opendoen.

Betty: Was er echt niets verdacht aan dat pakje?

Wang: Ik niet weet. Ik nu wel weet. Ik vuil ben.

Betty: Wie zou dat pakje hier nu gelegd kunnen hebben.

Olga: Dat is toch simpel. Johnny!

Diane: Natuurlijk. Wie anders.

Betty: (Kijkt rond) Waar is hij?

Marina: Hoe, waar is hij? Hoe kunnen wij dat nu weten?

Betty: Hij stond hier toch daarjuist.

Olga: Wil je zeggen dat die verdachte kerel Johnny was.

Betty: Dat vertelde hij toch.

Diane: Nu je het zegt, hij leek er wel op.

Wang: Ja, dat waal zijn. Johnny, mijn velmomming hebben.

Betty: Dan moet ik erachter aan. Want dan is hij ook een grote verdachte in heel de zaak.
(Betty af via winkeldeur.)

Marina: Johnny en nog eens Johnny. Alles draait hier om hem. En ik dacht dat hij zo een lieve was.

Diane: Soms zijn de mensen niet zo als men denkt dat ze zijn.

Olga: We zullen de schade eens gaan opmeten in de keuken.

Wang: Ik mee zal helpen opluimen.
(Diane, Olga en Wang af via keuken en Willy op via winkeldeur. Ondertussen gaat Marina naar de kast met drank.)

Willy: Nogmaals goedemorgen. Ik heb toch weer niets gemist, zeker?

Marina: Jawel. Het houdt niet op.

Willy: Wat is er dan gebeurd?

Marina: In de keuken is er een bom ontploft.

Willy: En zijn er slachtoffers gevallen?

Marina: Nee, gelukkig niet.

Willy: Dat is spijtig.

Marina: Wat zeg je?

Willy: Niks niks.

Marina: Maar Wang zag wel zwart. Alles zit onder het roet in de keuken.

Willy: Dat wordt dus weer veel kuisen.

Marina: Ja, maar dat is niet voor mij. Daar hebben we personeel voor.

Willy: Jij hebt geen tijd, zie ik.

Marina: U ook een glaasje?

Willy: Nee, laat maar. Ik zou je een voorstel willen doen.

Marina: Welk voorstel?

Willy: Ik zou de winkel willen kopen.
 Marina: Waarom? Jij bent hier toch maar alleen om alles te bekijken.
 Willy: Dat is waar, maar ik ben van gedachte veranderd.
 Marina: Ik denk dat ons ma dat niet zou willen.
 Willy: Jij moet mij helpen om haar van gedachten te laten veranderen.
 Marina: Wat als ik dat nu niet wil?
 Willy: Dan vertel ik haar dat zij een dochter heeft die niet van de drank kan blijven.
 Marina: (Boos) Maar dat mag u niet doen. Daar hebt u niet het recht toe.
 Willy: (Geheimzinnig) Ik zou het toch maar doen als ik u was.
 Marina: Je probeert me bang te maken hé, maar het zal u niet lukken, hoor.
 Willy: (Geheimzinnig) Je weet wat ik gezegd heb.
 (Diane, Olga en Wang op via keuken)
 Olga: Amaai, schade en nog eens schade. Ik zie het niet meer zitten.
 Willy: Het zijn droevige dagen voor u mevrouw.
 Marina: Ma, misschien moeten we er toch eens over denken om de winkel te sluiten.
 Olga: Je weet wat ik daar over denk.
 Diane: Ik vind toch dat Marina gelijk heeft.
 Olga: Begin jij ook al te zagen?
 Willy: Mevrouw De Mol, ik heb er eens over nagedacht en ik ben bereid om deze winkel over te nemen.
 Olga: Maar nee. Is er dan niemand die vindt dat de winkel moet open blijven?
 Wang: Ik mevlouw. Want anders hebben geen welk.
 Olga: Dank u Wang.
 Wang: Ik nu klijg opslag?
 Diane: Hoelang ga je nog koppig blijven, Olga? Tot we allemaal dood zijn?
 Olga: De politie is Johnny op het spoor en als ze hem hebben, is alles achter de rug.
 Willy: En wat als Johnny de dader niet is?
 Marina: Hoe bedoel je?
 Olga: Johnny is de dader. Dat weet ik heel zeker.
 Diane: Gebruik toch uw gezond verstand. Verkoop de winkel. We verdelen het geld en ons leven wordt terug rustig.
 Olga: Ik ben hier weg. Ik luister niet meer naar jullie gezaag.
 (Olga richting winkel deur maar opeens vliegt deze open en Rob en Ronny stormen naar binnen.)
 Rob: Handen omhoog
 Ronny: Of hij schiet!
 (Iedereen doet dit.)
 Olga: Waarom doen jullie mij dit aan? Wat heb ik misdaan?
 Ronny: Zwijgen.
 Rob: (Wijst naar Olga) Jij, meegaan.
 Olga: Naar waar?

Rob: Naar onze leider.
 Marina: Johnny?
 Ronny: Zwijgen.
 Rob: (Beveelt) Kom.
 Ronny: Of kapot.
 (Olga twijfelt even om mee te gaan en Rob gaat dichterbij haar. Maar daardoor komt hij te kort in Wangs buurt en met een karate uitval overmeestert hij Rob waardoor zijn wapen uit zijn handen vliegt.)

Wang: Hieeeee, Haaaaa.
 (Ronny komt Rob helpen en er ontstaat een gevecht dat men veel ziet in films. Stoelen en tafel worden hierdoor verschoven en omvergelopen.)
 (Uitdagend) Kom maal op. Ik zijn zwalpe Wang en niet bang.
 (Het gevecht gebeurt op een komische manier. Om beurten gaan Rob en Ronny naar Wang om hem uit te schakelen. Ondertussen staan al de andere er op te kijken en komen er niet tussen. Rob en Ronny lijken na een tijdje het gevecht te zullen verliezen.)

Wang: Jullie moe wolden, zekel. Nonkel Bluce mij geleeld hebben vechten.
 (Wanneer Wang de revolver van Rob wil gaan oprapen begint Willy plots te roepen.)

Willy: Stop!!
 (Iedereen kijkt verbaast naar Willy. Zeker als die ook een revolver te voorschijn haalt.)
 Ik denk dat het spelletje nu lang genoeg geduurd heeft. Rob, neem de revolver. Iedereen hier gaan zitten.
 (Willy wijst naar de zetel. Willy, Rob en Ronny staan met hun rug naar de winkeldeur.)

Olga: Wat doe je nu, Wilfried?
 Willy: Laat dat Wilfried er maar af. En wat ik doe? Jullie onder schot houden. Zie je dat niet?

Olga: Je wilt toch niet zeggen dat jij de dader bent.
 Willy: De dader. Ik behoor tot de bende als het dat is wat je wilt zeggen.
 Marina: Maar je bent de leider niet?
 (Willy lacht.)

Olga: Dat is Johnny natuurlijk.
 Willy: Beste mensen, laat ik beginnen met mij voor te stellen.
 Ik ben Jan Van Genechten. Mijn beroep is, nu ja, gangster.
 Sinds een maand ben ik ontslagen uit de gevangenis.

Olga: Waarvoor zat jij?
 Willy: Oh, niets bijzonders. Ik heb een overvalletje gepleegd op een klein kruidenierswinkeltje. Alleen was er een klein probleempje. Het oude vrouwtje betrapte me.

Marina: Je hebt haar toch niets misdaan?
 Willy: Ach, laat ons zeggen dat ze het niet meer kan verder vertellen.
 Marina: Je hebt haar vermoord. Smeerlap.

Willy: Mag ik u vragen om wat beleefd te blijven of anders eindig je zoals haar.

Olga: En anders niet, zeker. Maar wat is eigenlijk de reden waarom jij hier toeslaat? Wij hebben u toch niets misdaan?

Willy: Het antwoord op die vraag zal ik straks wel vertellen. Laat ons beginnen bij het begin. Al enkele weken wordt uw winkel geschaduwd en uw telefoon afgeluisterd. Zo kwam ik te weten dat er een nieuwe magazijnier naar hier kwam. In het kleine straatje heb ik hem overvallen. Maar hij werkte niet mee zodat ik hem definitief moest uitschakelen. Op zijn paspoort stond de naam Willy Pauwels. Dus nam ik die naam over.

Olga: En ik dacht dat jij Wilfried Pauwels was. De manager van een supermarkt uit Antwerpen. Trouwens normaal moest die nu hier zijn.

Willy: Hij komt volgende week vrijdag.

Wang: Jij toekomst kunnen voospellen.

Willy: Dat is waar. En jullie toekomst ziet er niet goed uit.

Marina: Hoe bedoel je?

Willy: Als jullie de winkel niet verkopen dan zal er hier nog veel gebeuren.

Olga: Maar waarom moet mijn winkel dicht?

Willy: Omdat onze baas dat wil.

Olga: Maar waarom? Diane, zeg jij ook eens iets.

Diane: Wat moet ik zeggen, ik ben bang. Verkoop de winkel en we zijn gered.

Olga: Ik kan het niet.

Willy: Dat zal onze baas niet graag horen.

Marina: En belde jij altijd naar je baas? Want ik vond jouw telefoons erg verdacht.

Willy: Naar Rob en Ronny. Dan wisten ze wanneer ze moesten toeslaan.
(De winkeldeur gaat zachtjes open en Johnny komt ongemerkt op. Hij heeft geen hoed en bril meer op. Hij wil Willy aanvallen.)

Diane: Daar is je baas.
(Willy draait zich om en wil Johnny neerschieten. Maar zijn revolver gaat niet af. Johnny haalt nu een waterpistool te voorschijn en schiet ermee naar Willy.)

Willy: Verdomme. Hou op of Rob schiet je neer. En ga bij de andere zitten.
(Johnny legt zijn waterpistool op de tafel gaat naar de zetel.)

Johnny: Regent het, mijnheer de gangster?

Wang: Het legent, het legent, de pannetjes wolden nat. Daal kwamen 2 boelinnetjes aan die en vielen op hun gat.

Johnny: Kletsnat.

Willy: (Brult.) Stilte!!!
(Kleine stilte.)

Marina: Johnny, jij bent geen gangster?

Johnny: Nee, en ik ben blij dat je dat eindelijk inziet.
Marina: Je moet toegeven. Je deed wel verdacht hé.
Johnny: Ik moest wel. Ik had een opdracht.
Diane: Welke opdracht en van wie kwam die?
Johnny: Ik moest de gangsterbende schaduwen en verslag uit brengen op het politiebureau.
Wang: Dat mislukt zijn, zekel?
Johnny: Ja, precies wel.
Diane: Van wie kwam die opdracht nu?
Johnny: De commissaris van de politie is mijn oom.
Olga: Daarom zei hij dat jij het niet kon gedaan hebben.
Marina: Maar nu weten wij nog altijd niet wie de grote baas is.
Johnny: Dat weet ik ook niet. Dus ik ben mislukt in mijn opdracht.
Willy: Wat meer boterhammetjes eten jongen als je de grote mensen wil pakken.
Wang: Met choco?
Willy: Nee, niet met choco.
Wang: Met confituul dan?
Olga: Wang, zwijg maar want hij kan er toch niet mee lachen.
Willy: Nee, zeker niet. Rob, Ronny, neem de heren mee naar onze schuilplaats. Ik kan met hen hier niets meer doen. Ze zijn overbodig. Maar wees voorzichtig dat we niet ontmaskerd worden. De grote baas zal straks wel over hun lot beslissen.
Marina: Wat gaat er met hen gebeuren?
Johnny: Laat maar Marina. Het komt allemaal wel in orde.
Wang: Nog een vlagje. Waalom Wendy dood?
Willy: Die moest niet dood. Ik geef toe dat het een vergissing was. Betty Goossens, de detective weet wie ik ben. En die moest dood. Maar we hebben de verkeerde gepakt.
(De 4 heren gaan af via winkeldeur. Deur blijft open staan)
Ik wacht nog steeds op een antwoord. Ga je nu verkopen?
Olga: Ik kan het niet heb ik al gezegd.
(We horen een revolver schot.)
Marina: Wat was dat?
Willy: Er zal iets gebeurd zijn.
(Willy gaat richting winkeldeur. Olga staat recht en loopt naar Willy om hem aan te vallen.)
Diane: (Roept) Jan!
(Willy draait zich om. Maar ook Olga stopt haar aanval en kijkt naar Diane.)
Olga: Diane! Jij!
Willy: (Tot Diane.) Sorry voor mijn onoplettendheid. (Herpakt zich.)
Dames, mag ik jullie voorstellen. De grote baas.
(Diane haalt nu ook een revolver te voorschijn.)
Olga: Waarom?
Diane: Toch simpel. Ik wordt altijd achteruit geduwd. Al heel mijn leven lang. Het enige dat in onze familie telde was de winkel. Winkel en

nog eens winkel. Helpen mocht ik van u niet. “Ons Diane kan toch niets” zei je altijd tegen onze pa of “Ze zit weer bij de jongens”. Altijd had je een reden om mij slecht te maken.

Olga: Maar dat is niet waar. Jij was nog te jong om te helpen.

Diane: Te jong! Kom nu, hé! Je bent maar 2 jaar ouder. Toen onze pa stierf werd ik in zijn testament ook al achteruit geduwd. 5 jaar wachten om mede-eigenaar te worden. Waarom? Omdat jij mij niet kan uitstaan.

Olga: Ik kan u wel uitstaan maar een bedrijf heeft 1 leider nodig en geen 2 leiders.

Diane: Jij wilt de macht alleen. Dus is er geen plaats voor mij. Daarom wou ik kost wat kost de winkel dicht. De diefstal, de dreigbrief en de nepbom moesten mij helpen om jullie bang te maken zodat de winkel verkocht werd.

Olga: “DJ” was dus “Diane, Jan”

Diane: Inderdaad.

Marina: Die doden, was dat ook om ons bang te maken?

Diane: Die doden zijn een vergissing. Maar als jullie nu niet naar Jan en mij luisteren zijn de volgende doden geen vergissing.

Olga: Dat meen je niet.

Diane: (Diane gaat naar het bureel een document halen.) Hier is een officieel document en iets om te schrijven. Je hoeft het enkel te tekenen en we kunnen de winkel verkopen en het geld delen.

Willy: (Kijkt op zijn horloge) Een handtekening zetten. Op een minuut zal dat wel gedaan zijn zeker.

Marina: Ma, niet doen! Ze bluffen maar wat.

Olga: Nee, kindje. Het is tekenen of sterven.

Willy: Tussen haakjes. De tijd is aan het lopen.

Marina: Tante, kunnen we niets regelen?

Diane: De tijd om de regelen is al lang voorbij.

(Ongezien komt Harry op via de winkeldeur. Hij heeft onder een handdoek een wapen bij.)

Willy: Nog 30 seconden.

Olga: Het levenswerk van onze pa. Sorry, pa.

Diane: Hou je klaar Jan. (Geeft revolver)

Marina: Teken vlug, ma.

Willy: Ik zal eens beginnen met aftellen.

(Harry is tot achter Willy gekomen en duwt het wapen in zijn rug)

Harry: Tel niet verkeerd, hé?

(Diane en Willy schrikken.)

Blijven staan en handen omhoog, allebei. Sjoeke, neem de revolver eens.

(Olga neemt de revolver af.)

Marina: Pa, je komt net op tijd.

Olga: Harry, bedankt maar hoe kom jij aan een revolver?

Harry: Aan welke revolver?

Olga: Onder die handdoek.

Harry: Dat is geen revolver. Dat is een banaan. Fruit eten is gezond.
Diane: Jij bent een sukkelaar Harry, dat je luistert naar Olga.
Harry: Ze is wel streng, ja, maar geen misdadiger.
Diane: Hoe ben jij alles te weten gekomen?
Harry: Ik heb een brief van jou gevonden en ik heb Jan herkend op een foto.
Olga: Ken jij hem dan?
Harry: Natuurlijk. Ik was er vele jaren geleden bij toen Diane hem ontmoette. Maar ik wist niet dat ze nog contact met hem had. (Betty en 2 politieagenten komen op via winkeldeur. De acteurs die Rob en Ronny spelen kunnen deze figuratie doen.)
Wie we hier hebben. De mannen van de politie. Ik dacht al dat jullie niet meer kwamen.
Betty: Mannen, doe ze de handboeien aan en neem ze mee.
Harry: Ah ja, Jantje, als je je revolver nog eens ergens verstopt, kijk dan daarna of er nog kogels in zitten hé.
(Geeft de kogels aan Betty. De 2 agenten nemen Diane en Willy mee en gaan af via winkeldeur.)
Marina: We moeten hun schuilplaats nog zoeken want Johnny en Wang zijn nog niet gered.
Betty: Jawel, we hebben ze daarjuist ingerekend en iedereen is vrij. Mijnheer Van Damme, u bent een echte held geweest. Zonder u hadden we deze zaak niet kunnen oplossen.
Harry: Oh, ik had toch niets anders te doen.
Olga: Maar nu wel.
Harry: Wat dan?
Olga: Een nieuwe naam zoeken voor onze winkel. "OLDI" kan nu toch niet meer.
Harry: Maar, dat is toch simpel. Noem hem "OLMA". Ons Marina kan dan mee in de zaak stappen.
Olga: Dat is een heel goed idee. Maar dan moet Marina wel iets beloven.
Marina: Wat dan?
Olga: Dat je niet meer drinkt.
Marina: Hoe weet jij dat?
Olga: Ik heb het altijd al geweten, kindje, maar nooit iets gezegd.
Marina: Ik zal het nooit meer doen. Ik dronk om aandacht te vragen. Heel de dag was je met de winkel bezig en nooit had je aandacht voor mij. En sorry pa, dat ik niet lief tegen je was.
Olga: Ik moet mij ook verontschuldigen Harry voor die al die jaren dat ik je slecht behandeld heb.
Harry: Allee, ik heb niets gemerkt.
Olga: Maar nu zal alles wel veranderen. We nemen een nieuwe start met ons gezin. Wat denk je van onze pa zijn voorstel?
Marina: Ik neem het aan. En nu ga ik naar Johnny.
Olga: Doe maar.
Betty: Ik ga met je mee.

Marina: Zeg ma, ga je nu echt naar Scherpenheuvel?
(Olga lacht. Marina en Betty af winkeldeur.)

Harry: Wat was dat daar van Scherpenheuvel?

Olga: Ik zou op bedevaart gaan als jij eens iets goed zou doen. Ga je niet mee?

Harry: Awel ja, we zullen een kaarsje gaan laten branden voor onze nieuwe start.
(Harry draait zich om gaat richting winkeldeur.)

Olga: Harry!

Harry: Ja?

Olga: Ik zie je graag.
(Olga gaat naar Harry en zoent hem.)

EINDE

Bij de auteur is steeds een gratis catalogus te verkrijgen.